

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2025. október 22., szerda

Tartalomjegyzék

2025. évi LXX. törvény	A határ menti ingázók adatbázisának létrehozásáról és egyéb törvények módosításáról	8000
2025. évi LXXI. törvény	A rendészeti feladatellátás hatékonyságát támogató törvények módosításáról	8002
13/2025. (X. 22.) AB határozat	A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 116. §-a, valamint 117. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz elutasításáról	8012
61/2025. (X. 22.) OGY határozat	A politikai erőszak terjedése elleni fellépésről	8026
62/2025. (X. 22.) OGY határozat	Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	8027
63/2025. (X. 22.) OGY határozat	Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	8027
64/2025. (X. 22.) OGY határozat	Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	8027
65/2025. (X. 22.) OGY határozat	Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	8028
66/2025. (X. 22.) OGY határozat	Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	8028
67/2025. (X. 22.) OGY határozat	Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	8028
272/2025. (X. 22.) KE határozat	Altábornagy rendfokozatba történő előléptetéséről	8029
273/2025. (X. 22.) KE határozat	Dandártábornok rendfokozatba történő kinevezéséről	8029

II. Törvények

2025. évi LXX. törvény

a határ menti ingázók adatbázisának létrehozásáról és egyéb törvények módosításáról*

- [1] A határ menti térségek gazdasági fellendülése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a Magyarország államhatárát rendszeresen átlépő személyek a lehető legrövidebb idő alatt léphessék azt át.
- [2] A kapcsolódó európai uniós jogi normák ezt a lehetőséget biztosítják olyan személyek esetében, akiket az azonos határátkelőhelyen történő gyakori határátlépés miatt a határőrök jól ismernek.
- [3] Ennek érdekében létre kell hozni egy olyan határrendészeti adatbázist, amely a modern technológia felhasználásával lehetővé teszi, hogy az abban szereplő személy határátlépése során az ellenőrzés rövid idő alatt megtörténjen és a határátlépés lehetővé váljon.
- [4] Az adatbázisba erre irányuló kérelem alapján lehet bekerülni, és annak célja a határ menti ingázó személyek gyorsabb és gördülékenyebb ellenőrzése.
- [5] A légitözeledésről szóló törvény módosításának célja a jogalkalmazói tapasztalatok alapján a bürokrácia csökkentése és a katonai légügyi hatóság eljárásainak egyszerűsítése.
- [6] A fenti célok elérése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosítása

- 1. §** A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 91/N. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „91/N. § (1) A rendőrség az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet II. melléklete szerinti adatokat egy évig kezeli.
- (2) A rendőrség az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet 20. cikk (1) bekezdés e) pontja és VII. melléklet 5. pontja alapján – a 35/A. § alkalmazásával – a határ menti ingázók gyorsított határátléptetésére vonatkozó jogosultságának biztosítása céljából – kérelemre – külön adatállományban kezeli a határt átlépő határ menti ingázó személyek következő adatait:
- a) családi és utónév,
- b) születési idő (év, hó, nap),
- c) nem,
- d) állampolgárság,
- e) úti okmány száma, típusa, érvényességi ideje,
- f) arcképmás,
- g) elektronikus elérhetőség,
- h) ingázáshoz igénybe vett határátkelőhely vagy határátkelőhelyek megnevezése,
- i) az ingázással összefüggésben történt határátlépés időpontja és iránya.
- (3) A (2) bekezdés szerinti személy a kérelmében ingázáshoz igénybe vett határátkelőhelyként kizárólag a Kormány által rendeletben meghatározott határátkelőhelyet jelölhet meg.
- (4) A (2) bekezdés szerinti személy esetében a határátlépési feltételeket az adatállományba történő felvételt megelőzően, majd azt követően szűrőpróbaszerűen kell ellenőrizni.
- (5) A rendőrség a (2) bekezdés i) pontja szerinti adatokat a határátlépéstől számított 180 napig kezeli. Ha a (2) bekezdés szerinti személy
- a) a határátlépési feltételeket már nem teljesíti,
- b) a határt jogszabályban meghatározottak szerint nem rendszeresen lépi át,
- c) jogszabály szerint meghatározott ellenőrzése során a 91/K. § szerinti adatbázisban találat keletkezik, vagy
- d) kérelmet nyújt be a (2) bekezdés szerinti adatállományból való kikerülése érdekében,
- a rendőrség a gyorsított átléptetésre való jogosultság a)–d) pontban meghatározott okból történő megszűnését követően e személy (2) bekezdés a)–i) pontja szerinti adatait 180 napig kezeli és e határidő lejártával törli.

* A törvényt az Országgyűlés a 2025. október 21-i ülésnapján fogadta el.

(6) A (2) bekezdés szerinti személy határforgalom-ellenőrzése során a 91/K. §-ban foglaltaktól az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban lehet eltérni.

(7) A rendőrség a (2) bekezdés szerinti adatállományból adatot szolgáltat törvényben meghatározott feladata teljesítése érdekében a bíróságnak, az ügyészségnek, a nyomozó hatóságnak, az idegenrendészeti hatóságnak, a menekültügyi hatóságnak, a nemzetbiztonsági szolgálatoknak, továbbá az állami adó- és vámhatóságnak.

(8) A határ menti ingázó foglalkoztatója az általa foglalkoztatott határ menti ingázó személy (2) bekezdés a)–h) pontja szerinti adatait előzetes tájékoztatásként átadhatja a rendőrség részére, amelyben tájékoztatást nyújthat arról is, hogy az érintett személy a (2) bekezdés szerinti adatállományba való felvétel iránti kérelmét a határátlépés során jelezni fogja. A rendőrség az előzetes tájékoztatás keretében kapott adatokat az átadástól számított 60 napig kezeli.”

- 2. §** A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 91/N. §-a a következő (9)–(11) bekezdéssel egészül ki:
- „(9) A rendőrség az államhatárról szóló törvény szerinti előzetes időpontfoglaló rendszerrel kapcsolatban a következő adatokat kezeli:
- a) a kérelmező természetes személy vagy jogi személy neve,
 - b) a gépjármű típusa, rendszáma,
 - c) a szállítmány jellege,
 - d) a határátlépés tervezett helye, ideje,
 - e) a kérelmező elektronikus elérhetősége.
- (10) A rendőrség a (9) bekezdés szerinti adatokat a kérelem rögzítésétől számított 180 napig kezeli.
- (11) A rendőrség a (9) bekezdés szerinti adatállományból adatot szolgáltat törvényben meghatározott feladatai teljesítése érdekében a bíróságnak, az ügyészségnek, a nyomozó hatóságnak, az idegenrendészeti hatóságnak, a menekültügyi hatóságnak, a nemzetbiztonsági szolgálatoknak, továbbá az állami adó- és vámhatóságnak.”

- 3. §** A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény „Felhatalmazó rendelkezések” alcíme a következő 102. §-sal egészül ki:
- „102. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg a határ menti ingázók határrendészeti külön adatállományba történő felvételének, az onnan való törlésnek, és az adatállományban történő ellenőrzésnek a részletes szabályait.”

2. A légitözlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosítása

- 4. §** A légitözlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 12. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(2) A katonai légügyi hatóság veszi nyilvántartásba
- a) a magyar állami légitözlekedést,
 - b) kormányrendeletben meghatározott esetben és feltételek szerint a pilóta nélküli állami légitözlekedést, illetve a pilóta nélküli állami légitözlekedés üzemben tartóját.”
- 5. §** A légitözlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 73/B. § i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
- (Felhatalmazást kap a Kormány, hogy)*
- „i) a pilóta nélküli állami légitözlekedések nyilvántartásának, gyártásának, javításának, típus- és légitözlekedésének, üzemben tartásának, üzemeltetésének, repülésének, a kezelő személyzet képzésének, valamint a vonatkozó hatósági eljárásoknak a részletes szabályait,”
- (rendeletben állapítsa meg.)*

3. A belügyi feladatellátás hatékonyságát támogató és a kapcsolati erőszak elleni küzdelmet erősítő törvények módosításáról szóló 2025. évi XXXV. törvény módosítása

- 6. §** Nem lép hatályba a belügyi feladatellátás hatékonyságát támogató és a kapcsolati erőszak elleni küzdelmet erősítő törvények módosításáról szóló 2025. évi XXXV. törvény 5. §-a.

4. Záró rendelkezések

- 7. §** (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2025. november 1-jén lép hatályba.
(2) A 2. § és a 3. alcím 2026. március 1-jén lép hatályba.
- 8. §** Az 1. § és a 3. § a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását szolgálja.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2025. évi LXXI. törvény a rendészeti feladatellátás hatékonyságát támogató törvények módosításáról*

- [1] A rendvédelmi tárgyú törvények gyakorlati alkalmazása során felmerült javaslatok célja a rendészeti feladatellátás hatékonyságának javítása.
- [2] A külföldi embercsempész elleni büntetőeljárásban alkalmazott feltételes ügyészi felfüggesztés ellenőrzése céljából indokolt a Rendőrségről szóló törvény adatkezelési, valamint a bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló törvény adattovábbítási tárgyú rendelkezéseinek kiegészítése, emellett pedig a tájékoztatási köztelezettség teljesítésére vonatkozó megfelelő előírások és gyakorlat kialakítása is szükséges.
- [3] A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló törvény módosításának célja annak biztosítása, hogy a meghatározott esetkörbe tartozó megelőző távoltartást elrendelő bíróság az olyan döntését, amely gyermek jogát érinti, közvetlenül megküldje a gyámhatóságnak. A gyermek érdekének elsődlegessége céljából elengedhetetlen, hogy a gyámhatóság a bírósági határozatról közvetlenül, haladéktalanul értesüljön, ezzel is elősegítve a döntések közötti összhangot, a jobbiztonságot és a hatékony, gyors eljárást. A törvénymódosítás ezen túlmenően a bántalmazottak további fizikai és pszichés védelmét, tartózkodási helye titkosságának megőrzését, valamint a bántalmazottak érdekében az őket befogadó krízisközpont vagy titkos menedékház hatékonyabb érdekérvényesítését szolgálja.
- [4] A rendőrség feladatainak jog- és szakszerű végrehajtásához elengedhetetlen a naprakész térképi adatbázis használata, amellyel biztosítható a bejelentések, események helyszínének megfelelő térképi azonosítása. Ennek biztosítása céljából szükséges az ágazati törvények megfelelő módosítása.
- [5] A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény módosításának egyik célja, hogy lehetővé tegye a határvadászok kifogástalan életvitel ellenőrzését a szerződéses jogviszony létesítését követően, a jogviszony fennállása alatt is.
- [6] A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény módosításának további célja a rendvédelmi feladatokat ellátó szervezetnél a központi szerv vezetője és helyettese részére járó illetmény meghatározására vonatkozó olyan módosítás, amely nagyobb teret ad a miniszter számára a mérlegelésétől függővé tett személyi teljesítmény értékelésére.
- [7] A Terrorelhárítási Központ speciális feladat- és hatáskörére tekintettel érzékeny, kiemelt biztonsági kockázatokkal járó feladatokat lát el. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény módosításának egyéb célja, hogy a Terrorelhárítási Központ személyi állományára vonatkozó különös szabályok között a poligráfos vizsgálat elrendelésének lehetőségét biztosítsa.
- [8] A Magyar Nemzeti Bank függetlenségét az Alaptörvény és a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény garantálja, amelyek rögzítik egyrészt azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank elsődleges célja az árstabilitás elérése és fenntartása, másrészt azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank a feladatait más állami szervektől függetlenül látja el. A függetlenség magas fokú biztosítása érdekében olyan jogszabályi környezet szükséges, amely egyértelműen kizár mindennemű felügyeletet a Magyar Nemzeti Bank felett. Ehhez a kritikus szervezetek ellenálló képességéről szóló törvény kis terjedelmű módosítása szükséges.

* A törvényt az Országgyűlés a 2025. október 21-i ülésnapján fogadta el.

- [9] A törvény technikai módosításokat tartalmaz továbbá, amelyek a 2005/671/IB tanácsi határozatnak a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós szabályokhoz való hozzáigazítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. október 4-i (EU) 2023/2123 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való teljes körű megfelelést szolgálják.
- [10] A fenti célok elérése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosítása

- 1. §** A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 20. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről, valamint arról, hogy az intézkedésekkel összefüggésben felmerülő adatkezeléssel kapcsolatban a rendőrség adatvédelmi portálján tájékozódhat.”
- 2. §** A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény „A rendőrségi adatkezelés és adatfeldolgozás általános szabályai” alcíme a következő 80/C. §-sal egészül ki:
„80/C. § Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény 6. § (39) bekezdése szerint átadott adatokat az ott megjelölt céltól eltérő célra nem használhatja fel és harmadik fél részére kizárólag a rendőrség ezen tevékenységéhez kapcsolódó alkalmazásfejlesztési feladatokhoz kapcsolódóan adhatja át, a feladatok ellátásának támogatása érdekében.”
- 3. §** A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 91/J. §-a a következő (5a) és (5b) bekezdéssel egészül ki:
„(5a) A rendőrség a büntetőeljárásról szóló törvény szerinti, a külföldi embercsempész elleni büntetőeljárásban alkalmazott feltételes ügyészi felfüggesztés ellenőrzése céljából – az ügyészség által meghatározott felfüggesztés időtartamáig – kezeli a gyanúsított
a) azonosításához szükséges fényképét,
b) családi és utónevét,
c) születési családi és utónevét,
d) születési helyét és idejét,
e) anyja születési családi és utónevét,
f) állampolgárságát,
g) vonatkozásában alkalmazott felfüggesztés tényét, okát, időtartamát, a felfüggesztésről szóló határozat számát és keltét,
h) vonatkozásában alkalmazott felfüggesztést alkalmazó ügyészség megnevezését és a felfüggesztésről szóló határozat közlésének időpontját, illetve azt az időpontot, ameddig a gyanúsítottnak Magyarország területét el kell hagynia.
(5b) A rendőrség rendészeti célból jogosult átvenni
a) az idegenrendészeti nyilvántartási rendszerben szereplő, az (5a) bekezdés a)–f) pontja szerinti adatokat, valamint
b) a bünyügyi nyilvántartási rendszerben szereplő, az (5a) bekezdés a)–h) pontja szerinti adatokat.”
- 4. §** A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 91/K. § (1) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:
(A rendőrség a határforgalom ellenőrzése során, az Európai Unió kötelező jogi aktaival összhangban az államhatáron átlépők által bemutatott okmányok, valamint a határátlépés során használt gépjármű adatait különösen az alábbi nyilvántartások adataival veti össze:)
„k) a 91/J. § (5a) bekezdése szerinti adatbázis.”
- 5. §** A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény
a) 91/J. § (5) bekezdés a) pontjában a „fényképlenyomatot” szövegrész helyébe a „fényképét” szöveg,
b) 91/J. § (6) bekezdésében a „megtartásának ellenőrzése” szövegrész helyébe a „megtartásának, továbbá a külföldi embercsempész elleni büntetőeljárásban alkalmazott feltételes ügyészi felfüggesztés ellenőrzése” szöveg
lép.

2. Az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény módosítása

- 6. §** Az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény a következő 24. §-sal egészül ki:
„24. § Ez a törvény a 2005/671/IB tanácsi határozatnak a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós szabályokhoz való hozzáigazítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. október 4-i (EU) 2023/2123 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

3. A lőfegyverekről és lőszerokról szóló 2004. évi XXIV. törvény módosítása

- 7. §** (1) A lőfegyverekről és lőszerokról szóló 2004. évi XXIV. törvény 2. § 17. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E törvény, valamint a végrehajtására kiadott jogszabályok alkalmazásában:)
„17. lőfegyverjavítás: a moduláris tűzfegyver összeállítását és szétbontását ide nem értve a rendeltetészerű használatnak meg nem felelő lőfegyver fegyverrészének ugyanolyan alkatrészre történő kicserélése, a lőfegyver irányzékán – a rendeltetés szerinti beállítás, illetve a tartozékok rendeltetészerű, a körülményekhez igazodó cseréje kivételével – végrehajtott módosítás, továbbá a lőfegyver működőképességének helyreállítása;”
- (2) A lőfegyverekről és lőszerokról szóló 2004. évi XXIV. törvény 2. § 20. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E törvény, valamint a végrehajtására kiadott jogszabályok alkalmazásában:)
„20. lőfegyver- és lőszerkészítés (gyártás): a moduláris tűzfegyver összeállítását és szétbontását ide nem értve lőfegyver, lőszer, lőfegyverdarab, flóbertöltény és lőszeralkatrész elkészítése, az elkészített alkatrészek készre szerelése, valamint a lőfegyver olyan megmunkálása, amely azt az eredetitől eltérő kaliberjelű lőszer használatára teszi alkalmassá;”
- (3) A lőfegyverekről és lőszerokról szóló 2004. évi XXIV. törvény 2. §-a a következő 55–57. ponttal egészül ki:
(E törvény, valamint a végrehajtására kiadott jogszabályok alkalmazásában:)
„55. moduláris tűzfegyver: a rendészetért felelős miniszter rendeletében meghatározott műszaki követelményeknek megfelelő tűzfegyver;
56. moduláris tűzfegyver fődarabja: a rendészetért felelős miniszter rendeletében meghatározott műszaki követelményeknek megfelelő tűzfegyver fődarab (lőfegyverdarab);
57. moduláris tűzfegyver összeállítása és szétbontása: a moduláris tűzfegyver házilag történő összeállítására, illetve a moduláris tűzfegyvert alkotó tűzfegyver fődarabok (lőfegyverdarabok) házilag történő elkülönítésére irányuló olyan tevékenység, amelynek az eredményeként a moduláris tűzfegyvernek a kizárólag az 1. melléklet szerinti valamely kategóriára, illetve alkategóriára jellemző tulajdonsága nem változik a kizárólag az 1. melléklet szerinti valamely másik kategóriára, illetve alkategóriára jellemző tulajdonságra.”
- 8. §** A lőfegyverekről és lőszerokról szóló 2004. évi XXIV. törvény 3. §-a a következő (2c) bekezdéssel egészül ki:
„(2c) A moduláris tűzfegyver fődarabja a lőfegyver tartására jogosító engedély birtokában is megszerezhető, ha a moduláris tűzfegyvert a lőfegyver tartására jogosító engedély meglétét igazoló hatósági igazolványba bejegyezték.”
- 9. §** A lőfegyverekről és lőszerokról szóló 2004. évi XXIV. törvény
2. § 29. pont a) alpontjában az „ideértve a” szövegrész helyébe az „ideértve az összeállított moduláris tűzfegyvert, valamint a” szöveg,
 3. § (2) bekezdésében a „(2a) és a (2b)” szövegrész helyébe a „(2a)–(2c)” szöveg,
 - „A LŐFEGYVER, ILLETVE A LŐSZER MEGSEMISÍTÉSÉNEK SZABÁLYAI” alcím címében a „LŐFEGYVER, ILLETVE” szövegrész helyébe a „LŐFEGYVER, A LŐFEGYVERDARAB, ILLETVE” szöveg,
 - 4/H. § (1) bekezdés nyitó szövegrészében a „lőfegyver, illetve” szövegrész helyébe a „lőfegyver, a tűzfegyver fődarab (lőfegyverdarab), illetve” szöveg,
 5. § (2) bekezdés a) pont ae) alpontjában a „beépítésre” szövegrész helyébe a „beépítésre vagy moduláris tűzfegyver fődarabja” szöveg,
 22. § (2) bekezdés b) pontjában a „szabályokat.” szövegrész helyébe a „szabályokat,” szöveg,
 22. § (2) bekezdés c) pontjában a „rendjét;” szövegrész helyébe a „rendjét.” szöveg,

- h) 22. § (5) bekezdés a) pontjában a „szabályait;” szövegrész helyébe a „szabályait, valamint a moduláris tűzfegyver, a moduláris tűzfegyver fődarabja műszaki követelményeit;” szöveg lép.

4. A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény módosítása

- 10. §** A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 68. § (2) bekezdés c) pontja a következő cc) alponttal egészül ki:
*(A rendőrség jogosult közvetlen hozzáféréssel átvenni a következő adatokat:
a közrendvédelmi, valamint határrendészeti feladatainak ellátása során)*
„cc) a feltételes ügyészi felfüggesztés ellenőrzése céljából a 23. § f) pontjában meghatározott adatok,”

5. A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény módosítása

- 11. §** A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény 15. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:
„(8) A bíróság a megelőző távoltartás elrendelésére irányuló eljárásban a kérelmező indítványára, amennyiben a bántalmazott krízisközpontban vagy titkos menedékházban kerül elhelyezésre, elrendeli a bántalmazott meghallgatásának elektronikus hírközlő hálózaton keresztül történő lefolytatását.”
- 12. §** A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény 16. §-a a következő (3b) bekezdéssel egészül ki:
„(3b) Ha a 14. § (1a) bekezdése alapján indított eljárásban a bíróság által elrendelt megelőző távoltartás gyermek jogát is érinti, a bíróság a határozatot az illetékes gyámhatóságnak is megküldi.”
- 13. §** A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény a következő 25. §-sal egészül ki:
„25. § E törvénynek a rendészeti feladatellátás hatékonyságát támogató törvények módosításáról szóló 2025. évi LXXI. törvénnyel megállapított 16. § (3b) bekezdését az annak hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.”
- 14. §** A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény 14. § (1a) bekezdésében a „kezdeményező a bíróság” szövegrész helyébe a „kezdeményező a bántalmazott mellett kérelmezőnek minősül és a bíróság” szöveg lép.
- 15. §** Hatályát veszti a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény 9. § (3) bekezdésében az „állandó” szövegrész.

6. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosítása

- 16. §** A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 80/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„80/A. § (1) A NAV a jogszabályban meghatározott adókedvezménnyel, adóalap-kedvezménnyel vagy adómentességgel érintett adózók, továbbá az érintettek számára választható, kedvezményes adózási szabályok hatálya alá tartozók részére nyújtott tájékoztatás céljából jogosult a tájékoztatás teljesítéséhez, valamint a kedvezmény, mentesség érvényesítéséhez szükséges időtartamban az adókedvezményre, adóalap-kedvezményre vagy adómentességre jogosult, továbbá az érintettek számára választható, kedvezményes adózási szabályok hatálya alá tartozó személy
a) természetes személyazonosító adatai,
b) a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény szerinti kapcsolattartásra szolgáló hivatalos elérhetőség adata,

- c) elektronikus levelezési címe,
- d) lakóhelye vagy ettől eltérő, értesítési címként megadott címe, valamint
- e) adókedvezményére, adóalap-kedvezményére vagy adómentességére vonatkozó, továbbá az érintettek számára választható, kedvezményes adózási szabályokkal kapcsolatos adatai kezelésére.

(2) A NAV a Kormány tagja felkérésére, az adópolitikáért felelős miniszter utasítása alapján teljesíti az Art. 128. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tájékoztatást.

(3) A tájékoztatás nyújtása során a NAV az Art. 128. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltakra figyelemmel gondoskodik az adótitok megőrzéséről.

(4) A NAV nem teljesíti a tájékoztatást azon személy részére, aki a tájékoztatás időpontját megelőzően legalább 30 nappal a NAV részére írásban, neve és lakcíme megadásával nyilatkozik arról, hogy az adott adókedvezményre, adóalap-kedvezményre, adómentességre vonatkozó, vagy az érintettek számára választható, a kedvezményes adózási szabályok hatálya alá tartozók részére nyújtott tájékoztatásra nem tart igényt. A NAV a nyilatkozatok adatait azok visszavonásáig, a tájékoztatás nyújtásának mellőzése céljából kezeli, azokat más célra nem kezelheti és más szerv részére nem továbbíthatja."

7. A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény módosítása

17. § A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény 6. §-a a következő (39) bekezdéssel egészül ki:

„(39) Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az Alaptörvényben és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. évi törvényben (a továbbiakban: Rtv.) meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási, rendészeti és határrendészeti feladatainak végrehajtásához díjmentesen igényelheti a 3. § (1) bekezdés a) és d) pontjában meghatározott adatbázisok adatait a földmérési és térinformatikai államigazgatási szervtől. Az átadott állami alapadatokat, vagy azok alapján készült termékeket az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az Rtv.-ben meghatározottak szerint adhatja tovább.”

8. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása

18. § A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 465. § (1) bekezdése a következő p) ponttal egészül ki:
(E törvény)

„p) a 2005/671/IB tanácsi határozatnak a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós szabályokhoz való hozzáigazítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. október 4-i (EU) 2023/2123 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek”
(való megfelelést szolgálja.)

9. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény módosítása

19. § Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 179. §-a a következő 29. ponttal egészül ki:

(Ez a törvény)

„29. a 2005/671/IB tanácsi határozatnak a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós szabályokhoz való hozzáigazítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. október 4-i (EU) 2023/2123 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek”
(való megfelelést szolgálja.)

10. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény módosítása

20. § A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 2. § 22a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„22a. *rendvédelmi tisztjelölt*: a rendvédelmi alapképzésre felvételt nyert személy, aki a képzés időtartama alatt hallgatói jogviszonyban és a XXVII. Fejezetben meghatározottak szerinti szerződéses jogviszonyban áll;”

- 21. §** A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 114. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:
„(6a) A (2) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjában megjelölt vezető illetményét a miniszter egyedileg határozza meg azzal, hogy az illetmény nem lehet kevesebb a (6) bekezdés c) pontja szerinti, a 9. mellékletben meghatározott alsó határnál.”
- 22. §** A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 157/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A 114. § (2) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja szerinti kiemelt vezető a 154–157. § szerint megállapított illetmény helyett a miniszter által egyedileg meghatározott illetményre jogosult, amelyet a munkáltatói jogkör gyakorlója állapít meg a 9. mellékletben meghatározott alsó sáv figyelembevételével. A 114. § (2) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja szerinti kiemelt vezető tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra vonatkozó havi illetménye nem haladhatja meg a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi bruttó átlagkereset tízszeresét.”
- 23. §** (1) A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 285. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A rendészeti alapképzésre, nappali tagozatra felvételt nyert személy a rendvédelmi szervvel a képzés időtartamára az e Fejezet szerinti szerződéses jogviszonyt létesít. Személyügyi nyilvántartását, rendvédelmi tisztjelölti jogviszonyával kapcsolatos ügyei intézését a rendvédelmi szerv végzi. A munkáltatói jogkör gyakorlója a rendvédelmi tisztjelölti jogviszonyt létesítő rendvédelmi szerv országos parancsnoka, illetve országos főigazgatója.”
- (2) A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 285. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
„(3a) A rendvédelmi tisztjelölti jogviszony létesítéséről szóló szerződésnek tartalmaznia kell a szerződéses jogviszonyra vonatkozó minden lényeges adatot, így különösen a jogviszony kezdetét, a szolgálati és szolgálatteljesítési helyet, a rendvédelmi tisztjelölt rendfokozatát, illetményét, ruházati ellátási normáját, továbbá a próbaidő tartamát.”
- 24. §** A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 285/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A rendvédelmi tisztjelölt szerződését fel kell bontani, ha
a) nemzetbiztonsági szempontból a rendvédelmi tisztjelölti szolgálatra alkalmatlanná vált,
b) a képzési idő alatt a jogszabályban előírt, egészségi, pszichológia vagy fizikai alkalmassági követelményeknek nem felel meg.”
- 25. §** A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 319/F. § (3) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:
[A (2) bekezdés c) pontja szerinti szerződés felbontásának esetei:]
„j) a kifogástalan életvitel követelményének történő meg nem felelés miatt a határvadász szolgálatra alkalmatlanná válás.”
- 26. §** A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 124/B. alcíme a következő 319/R. §-sal egészül ki:
„319/R. § (1) A terrorizmust elhárító szerv hivatásos állományába történő vezénylés, illetve a terrorizmust elhárító szervvel történő rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszony vagy munkaviszony létesítésének további feltétele
a) a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1. § (2) bekezdés 5., 6a., 15. vagy 19. pontja szerinti feladat ellátására rendszeresített szolgálati beosztás vagy munkakör betöltése, vagy
b) titkos ügykezelői feladatok ellátása
esetén a poligráfós vizsgálaton való részvétel vállalása.
(2) A terrorizmust elhárító szerv személyi állományának tagja köteles megtartani a szolgálatellátással vagy munkavégzéssel összefüggésben tudomására jutott törvény által védett adatokat. Ezen túlmenően köteles – magánéletére is kiterjedően – olyan magatartást tanúsítani, hogy illetéktelen személy vagy szerv ne juthasson a terrorizmust elhárító szerv működésére – így különösen konkrét tevékenységére, személyi állományára,

létesítményeire, vagyontárgyaira, eszközeire, módszereire, továbbá információforrásaira – vonatkozó ismeret birtokába. A titoktartási kötelezettség időbeli korlátozás nélkül áll fenn.

(3) A titoktartási kötelezettség alól a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója esetében a miniszter, egyéb esetben a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója adhat felmentést. A terrorizmust elhárító szerv főigazgatójának a titoktartási kötelezettség alóli mentesítésre irányuló jogköre nem átruházható.

(4) A titoktartási kötelezettség megszegésének gyanúja esetén, annak ellenőrzése érdekében a terrorizmust elhárító szerv az (1) bekezdésben meghatározott szolgálati beosztást vagy munkakört betöltő tagja, illetve titkos ügykezelői feladatokat ellátó tagja köteles magát a vezénylése, a rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonya vagy a munkaviszonya fennállása alatt poligráfus vizsgálatnak alávetni.

(5) A terrorizmust elhárító szerv az (1) bekezdés szerinti feladatkörökben a poligráfus vizsgálatot

a) a terrorizmust elhárító szervhez történő vezénylés kezdeményezésére irányuló eljárás vagy a rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszony, munkaviszony létesítését megelőző eljárás során,

b) a titoktartási kötelezettség megsértésének gyanúja esetén, annak ellenőrzése érdekében rendelheti el.

(6) A poligráfus vizsgálat kérdései csak biztonsági kockázati tényezőkkel kapcsolatos adatkörökre terjedhetnek ki.

(7) Az (1) bekezdés szerinti feladatkörökben a vezénylést megelőzően elvégzett poligráfus vizsgálatot követően a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója dönt a terrorizmust elhárító szervhez történő vezénylés kezdeményezésének indokoltságáról vagy annak hiányáról. Ha a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója nem kezdeményezi a terrorizmust elhárító szervhez történő vezénylést, a hivatásos állomány tagját az eredeti rendvédelmi szerv foglalkoztatja tovább, részére tájékoztatás a poligráfus vizsgálat eredményéről nem adható.

(8) Az (1) bekezdés szerinti feladatkörökben a rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszony vagy munkaviszony létesítését megelőzően elvégzett poligráfus vizsgálatot követően a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója dönt a jogviszony létesítésének indokoltságáról vagy annak hiányáról.

(9) A terrorizmust elhárító szerv a poligráfus vizsgálat során keletkezett iratokat, adatokat a személyügyi iratoktól elkülönítetten kezeli, azokat

a) a hivatásos állományt vezénylő rendvédelmi szerv a vezénylés megszüntetését követően,

b) a személyi állomány tagjának áthelyezését követően foglalkoztató rendvédelmi szerv vagy más foglalkoztató szervezet

nem ismerheti meg.

(10) A poligráfus vizsgálat során keletkezett iratokat, adatokat meg kell semmisíteni

a) a poligráfus vizsgálatról készített vélemény kiállításától számított százharminc nap elteltével, ha a vezénylésre nem kerül sor, a rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszony vagy a munkaviszony nem jön létre, vagy

b) az a) pontba nem tartozó esetekben a poligráfus vizsgálatról készített vélemény kiállításától számított öt év elteltével."

27. § A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 330. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az Országgyűlési Őrség hivatásos állománya tagjának nem tanulmányi szerződés keretében végzett, más rendvédelmi szervnél vagy rendészeti felsőoktatást folytató felsőoktatási intézménynél történő oktatása, képzése az oktatás időtartamára a 60. § szerinti átrendeléssel történik.”

28. § A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény a következő 378. §-al egészül ki:

„378. § (1) A 2025. október 31-én rendvédelmi tisztjelölti jogviszonyban álló rendvédelmi tisztjelölt szolgálati jogviszonya a rendészeti feladatellátás hatékonyságát támogató törvények módosításáról szóló 2025. évi LXXI. törvény hatálybalépésének napján a törvény erejénél fogva átalakul szerződéses rendvédelmi tisztjelölti jogviszonnyá.

(2) A rendvédelmi tisztjelöltet legkésőbb 2025. november 15-ig írásban tájékoztatni kell a rendvédelmi tisztjelölti jogviszonyát érintő módosítás tartalmi elemeiről, és gondoskodni kell a szerződés aláírásáról. Ha a rendvédelmi tisztjelölt az előírt határonapig a szerződést nem kívánja aláírni, a rendvédelmi tisztjelölti jogviszonya 2025. november 30. napjával megszűnik és visszatérítési kötelezettsége keletkezik, ebben az esetben a visszatérítési kötelezettségre a 285/C. §-t kell alkalmazni.

(3) A rendvédelmi tisztjelölti jogviszony (1) bekezdés szerinti átalakulásával összefüggésben a rendvédelmi tisztjelöltnek próbaidő nem köthető ki, egészségi, pszichikai és fizikai alkalmasságvizsgálatokat elvégezni nem kell.”

- 29. §** A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény a következő 379. §-sal egészül ki:
„379. § A rendészeti feladatellátás hatékonyságát támogató törvények módosításáról szóló 2025. évi LXXI. törvénnyel megállapított 319/R. § hatálybalépésekor a terrorizmust elhárító szervnek a személyi állományába tartozó, a 319/R. § (4) bekezdésében meghatározott tagja a 319/R. § hatálybalépését követő hatvan napon belül nyilatkozik, hogy vállalja-e a 319/R. § (5) bekezdés b) pontja szerinti poligráfós vizsgálaton való részvétel lehetőségét. Aki a határidőn belül nem tesz nyilatkozatot vagy nemleges nyilatkozatot tesz, annak a szolgálati beosztását, munkakörét úgy kell módosítani, hogy a 319/R. § (4) bekezdése szerinti feladatkört a továbbiakban nem láthat el.”
- 30. §** A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 9. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
- 31. §** A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény
114. § (6) bekezdés nyitó szövegrészében a „vezető illetményét” szövegrész helyébe a „vezető illetményének alsó határát” szöveg,
 284. § (1) bekezdésében a „tisztjelölti szolgálati” szövegrész helyébe a „tisztjelölti szerződéses” szöveg,
 285. § (2) bekezdésében a „Nem nevezhető ki rendvédelmi tisztjelölti jogviszonyba,” szövegrész helyébe a „Nem létesíthető rendvédelmi tisztjelölti jogviszony azzal,” szöveg,
 285. § (3) bekezdésében a „tisztjelölti jogviszonyba történő kinevezést és annak módosítását” szövegrész helyébe a „tisztjelölttel kötött szerződést és annak módosítását” szöveg,
 285. § (5) bekezdésében a „kinevezést” szövegrész helyébe a „szerződést” szöveg,
 - 285/A. § (3) bekezdésében a „Felmentés” szövegrész helyébe a „Felmondás” szöveg, a „felmentési” szövegrészek helyébe a „felmondási” szöveg,
 - 285/C. § (3) bekezdésében a „szolgálati jogviszony” szövegrész helyébe a „rendvédelmi tisztjelölti jogviszony” szöveg,
 286. § (1) bekezdésében a „tisztjelölti állományában” szövegrész helyébe a „tisztjelölti szerződéses állományában” szöveg,
 - 319/C. § (1) bekezdés e) pontjában a „létesítését megelőzően” szövegrész helyébe a „létesítését megelőzően, valamint a szerződéses jogviszony fennállása alatt” szöveg,
 - 319/C. § (3) bekezdés c) pontjában a „10 napon belül lefolytatja,” szövegrész helyébe a „tíz napon belül lefolytatja, amely határidőt a kifogástalan életvitel ellenőrzésre felhatalmazott szerv egy alkalommal tíz nappal meghosszabbíthatja,” szöveg,
 350. § (4) bekezdésében a „2025.” szövegrész helyébe a „2026.” szöveg,
 350. § (4b) bekezdésében a „2025.” szövegrész helyébe a „2026.” szöveg lép.
- 32. §** Hatályát veszti a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 319/C. § (3) bekezdés a) pontja.

11. A kritikus szervezetek ellenálló képességéről szóló 2024. évi LXXXIV. törvény módosítása

- 33. §** A kritikus szervezetek ellenálló képességéről szóló 2024. évi LXXXIV. törvény 1. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
„(3a) Az 1. mellékletben foglalt táblázat 72. és 75. sorában meghatározott alapvető szolgáltatást nyújtó szervezetként eljáró Magyar Nemzeti Bankra
- a 19. § (2) bekezdés és a 19. § (5) bekezdés b) pont bc)–be) alpontja,
 - a 21. § (1)–(5) bekezdése,
 - a 28. §, valamint
 - a 32. § (5) bekezdése
- nem alkalmazandó.”

- 34. §** A kritikus szervezetek ellenálló képességéről szóló 2024. évi LXXXIV. törvény 25. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(6) A komplex ellenálló képességi gyakorlat megfelelőségét az általános kijelölő hatóság értékeli. Ha az értékelő azt állapítja meg, hogy az ellenálló képességi terv valamely része, vagy az alkalmazott eljárásrend nem megfelelő, a kritikus szervezetet – az 1. mellékletben foglalt táblázat 72. és 75. sorában meghatározott alapvető szolgáltatást nyújtó szervezetként eljáró Magyar Nemzeti Bank kivételével – az ellenálló képességi terv soron kívüli módosítására, a komplex ellenálló képességi gyakorlat megismétlésére kötelezheti. Az 1. mellékletben foglalt táblázat 72. és 75. sorában meghatározott alapvető szolgáltatást nyújtó szervezetként eljáró Magyar Nemzeti Bank esetében az általános kijelölő hatóság a Magyar Nemzeti Bankot tájékoztatja a komplex gyakorlat megfelelőségéről tett megállapításairól.”
- 35. §** A kritikus szervezetek ellenálló képességéről szóló 2024. évi LXXXIV. törvény 26. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) Ha a közérdek alapján szükséges, az erre kijelölt közigazgatási szerv, illetve állami vezető a rendkívüli eseménnyel kapcsolatban tájékoztatja a nyilvánosságot, kivéve a Magyar Nemzeti Bankra mint az 1. mellékletben foglalt táblázat 72. és 75. sorában meghatározott alapvető szolgáltatást nyújtó szervezetre vonatkozó rendkívüli eseményt, amelyről a Magyar Nemzeti Bank elnöke döntése szerint kerül a nyilvánosság tájékoztatására.”
- 36. §** A kritikus szervezetek ellenálló képességéről szóló 2024. évi LXXXIV. törvény 19. § (1) bekezdésében a „céljából,” szövegrész helyébe a „céljából – az 1. mellékletben foglalt táblázat 72. és 75. sorában meghatározott alapvető szolgáltatást nyújtó szervezetként eljáró Magyar Nemzeti Bank tájékoztatás céljából –,” szöveg lép.
- 37. §** Hatályát veszti a kritikus szervezetek ellenálló képességéről szóló 2024. évi LXXXIV. törvény 1. mellékletében foglalt táblázat 76. sora.

12. Záró rendelkezések

- 38. §** (1) Ez a törvény – a (2)–(4) bekezdésben foglalt kivétellel – 2025. november 1-jén lép hatályba.
(2) A 31. § k) és l) pontja 2025. december 30-án lép hatályba.
(3) Az 1. alcím, a 4. alcím, az 5. alcím, a 7. alcím, a 21. §, a 22. §, a 25–27. §, a 29. §, a 30. §, a 31. § a), i) és j) pontja, a 32. §, a 11. alcím és az 1. melléklet 2026. január 1-jén lép hatályba.
(4) A 3. alcím 2026. március 1-jén lép hatályba.
- 39. §** Az 1. § az Alaptörvény 46. cikk (6) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.
- 40. §** A törvény
a) 6. §, 18. § és 19. § a 2005/671/IB tanácsi határozatnak a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós szabályokhoz való hozzáigazítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. október 4-i (EU) 2023/2123 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,
b) 11. alcíme a kritikus szervezetek rezilienciájáról és a 2008/114/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2022. december 14-i (EU) 2022/2557 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.
- 41. §** A 11. alcím az (EU) 2022/2557 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek alapvető szolgáltatásokat tartalmazó jegyzék megállapítása révén történő kiegészítéséről szóló, 2023. július 25-i (EU) 2023/2450 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet végrehajtáshoz szükséges rendelkezéseket állapít meg.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

1. melléklet a 2025. évi LXXI. törvényhez

1. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 9. melléklet I. rész A) pontjában foglalt táblázat B:1 mezője helyébe a következő mező lép:

	(B)
(1.)	illetmény alsó határa (Ft)

2. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 9. melléklet I. rész A) pontjában foglalt táblázat B:2 mezője helyébe a következő mező lép:

	(B)
(2.)	1 500 000

3. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 9. melléklet I. rész A) pontjában foglalt táblázat B:3 mezője helyébe a következő mező lép:

	(B)
(3.)	1 300 000

VII. Az Alkotmánybíróság döntései

Az Alkotmánybíróság 13/2025. (X. 22.) AB határozata a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 116. §-a, valamint 117. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 116. §-a, valamint 117. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a Kúria Mfv.V.10.033/2024/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.
3. Az Alkotmánybíróság a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (1) bekezdése, (4) bekezdés b), c) pontja, valamint (5) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának közzétételét a Magyar Közlönyben.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély személyesen eljárva alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése alapján.
- [2] A kérelem arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 116–117. §-a, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 10. § (1) bekezdése, (4) bekezdés b), c) pontja, valamint (5) bekezdése, formálisan az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek a magyar helyreállítási és ellenállóképességi tervhez kapcsolódó módosításáról szóló 2023. évi X. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 18. §-a, továbbá a Kúria Mfv.V.10.033/2024/7. számú ítélete – a Székesfehérvári Törvényszék 71.M.70.057/2022/24. számú ítéletére, illetve a Győri Ítéletábra Mf.V.30.049/2023/3. számú ítéletére is kiterjedően – alaptörvény-ellenes, és ezért ezeket a jogszabályi rendelkezéseket és bírói döntéseket az Alkotmánybíróság semmisítse meg. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikkére, E) cikkére, II. cikkére, XV. cikkére, illetve annak (2) bekezdésére, XVII. cikk (3) és tartalmilag értékelve (4) bekezdésére, XXVIII. cikk (1), illetve (7) bekezdésére hivatkozott.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege a következők szerint foglалható össze.
- [4] 2.1. Az indítványozó munkáltatója a munkajogviszony létesítésekor (2021. december 27.) tájékoztatta az indítványozót foglalkoztatása feltételeiről az Mt. 46. § (1) bekezdése alapján. A tájékoztatás szerint az indítványozót 20 munkanap alapszabadság és 2 munkanap életkor alapján járó pótszabadság illeti meg a szabadságra vonatkozó törvényi rendelkezések (Mt. 115–125. §) értelmében.
- [5] Az alkotmányjogi panasz alapját képező bírósági eljárást megelőző eljárásban az indítványozó megállapítási keresetében kérte, hogy a bíróság mondja ki, hogy 28 munkanap szabadságra jogosult, valamint előzetes döntéshozatali eljárás iránti kérelmet jelentett be arra hivatkozva, hogy a magyar jog nem felel meg az uniós jognak. Érvelése szerint ugyanis a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Irányelv) 7. cikk (1) bekezdése a 28 napot azzal a fordulattal rögzíti, hogy minden munkavállalót legalább négy hét éves szabadság illet meg. Az indítványozó a kereset benyújtásáig szabadságot nem vett igénybe. A munkáltató a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy az Mt. rendelkezéseinek megfelelően biztosította az alap- és pótszabadságot, intézkedése jogszerű volt. A Székesfehérvári Törvényszék

- mint elsőfokú bíróság 71.M.70.057/2022/24. számú ítéletével elutasította az indítványozó keresetét. A törvényszék a „perben úgy látta, hogy az Irányelv 7. cikk (1) bekezdésének értelmezéséhez az Európai Unió Bírósága más ügyben hozott ítélete (C-119/19 P.) megfelelő eligazítást nyújt, valamint az Európai Bizottság közleménye alapján a jogszabály értelmezése nyilvánvalóvá vált, ezért mellőzte az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését (BDT.2009.2157, BH.2017.22.)” (Székesfehérvári Törvényszék 71.M.70.057/2022/24. számú ítélet, Indokolás [34]).
- [6] Az indítványozó fellebbezésére eljáró Győri Ítéltábla Mf.V.30.055/2022/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta eltérő indokolással. A másodfokú bíróság akként foglalt állást, hogy az indítványozó a szabadság kiadására irányuló igényét a munkáltatójával szemben nem megállapítási, hanem marasztalási perben érvényesítheti.
- [7] Az ítéltábla előbbi ítéletével szemben az indítványozó 2023-ban felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.VIII.10.068/2023/6. számú végzésével a Győri Ítéltábla előbbi ítéletét hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, azzal, hogy az új eljárás során a másodfokú bíróságnak az indítványozó elsőfokú ítélete ellen benyújtott fellebbezését érdemben kell elbírálnia. A Kúria megállapította, hogy az indítványozó keresetének előterjesztéséig szabadságot nem vett igénybe, ezért a marasztalás törvényi feltételei nem álltak fenn. Az indítványozó jogszerűen terjesztett elő megállapítási keresetet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvénnyel (a továbbiakban: Pp.) összhangban.
- [8] 2.2. A megismételt eljárásban a Győri Ítéltábla Mf.V.30.049/2023/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta. A jogerős ítélet szerint az Európai Unió Bírósága 2020. szeptember 8-i C-119/19 P. és C-126/19. P. számú egyesített ügyekben (EU:C:2020:676) rögzítettek túl a jogértelmezéskor figyelembe kell venni az Európai Unió Bírósága 2015. november 11-i C-219/14. számú ügyben (C:2015:745) hozott ítélete [32] bekezdésében írtakat is, amelyek az Irányelv 7. cikk (1) bekezdését értelmezik. Ezek alapján vont le a Győri Ítéltábla azt a következtetést, hogy a munkáltató által az Mt. 116–117. §-a alapján meghatározott évi 22 munkanap szabadság biztosította az indítványozó számára az Irányelv 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott mértékű éves szabadságot. A Győri Ítéltábla arra is kitért, hogy ennek a jogértelmezésnek a helyességét támasztja alá az Európai Bizottság 2023/C 109/01. számú, a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvről szóló értelmező közleménye is. A táblabíróság indokolásában megállapította, hogy „az Európai Unió Bíróságának korábbi döntésében kifejtettek alapján a felperes részére biztosított az Irányelv 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott mértékű szabadság, a kereset elbírálása tekintetében az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezése a Pp. 130. § (1) bekezdése szerint indokolatlan. A másodfokú bíróság a felperes és az alperes erre irányuló kérelmét az Mf.V.30.055/2022/5. számú végzésével utasította el” (Győri Ítéltábla Mf.V.30.049/2023/3. számú ítélet, Indokolás [29]).
- [9] A Győri Ítéltábla előbbi jogerős ítélete ellen az indítványozó 2024-ben terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen azt kérte, hogy a Kúria az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy az indítványozó évi 28 munkanap szabadságra jogosult. Másodlagosan azt kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül, és a másodfokú bíróságot utasítsa új eljárásra és új határozat hozatalára. Harmadlagos kérelme arra irányult, hogy mind a másodfokú, mind az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül a Kúria, és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra és új határozat hozatalára. Az indítványozó érvelése szerint a jogerős ítélet sérti az Mt., a Pp., az Irányelv, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának felülvizsgálati kérelemben felsorolt szabályait. Az indítványozó kezdeményezte, hogy a Kúria előzetes döntéshozatali kérelemmel forduljon az Európai Unió Bíróságához.
- [10] A Kúria Mfv.V.10.033/2024/7. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, és az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmet elutasította. A Kúria megállapította, hogy a táblabíróság helyesen hívta fel az Európai Unió Bírósága döntéseit, illetve az Európai Bizottság értelmező közleményét, és ezekből jogszerű következtetést vont le. A Kúria megállapította, hogy a közleményen felül az Európai Bizottság egy jelentést is közzétett a témában, amelyből szintén nem lehet arra következtetni, hogy az indítványozó értelmezése lenne a helyes álláspont. Az előzetes döntéshozatali kérelem kezdeményezésének elutasítását a Kúria ítéletében a [24]–[27] indokolási bekezdésekkel támasztotta alá. Többek között azt rögzítette ezekben, hogy a „perben az első- és másodfokú bírósággal egyező módon a Kúria úgy ítélte meg, hogy az Irányelv 7. cikk (1) bekezdésnek értelmezéséhez az EUB C-219/14. számú ügyben hozott ítélete megfelelő eligazítást nyújt, valamint az Európai Bizottság közleménye alapján a jogszabály értelmezése nyilvánvalóvá vált, ezért mellőzte az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését” (Kúria Mfv.V.10.033/2024/7. számú ítélet, Indokolás [25]).

- [11] 3. A Kúria Mfv.V.10.033/2024/7. számú ítéletét követően az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése alapján, amelyet a főtítkár felhívására kiegészített. Ennek lényege a következő három problémakörben foglalható össze.
- [12] 3.1. Az indítványozó előadása szerint második felülvizsgálati kérelmét tévesen nem újraindult ügyként rögzítették a Kúria ügyelosztási rendszerében. Ezért hiába rendelkezett úgy a Kúria ügyelosztási rendje, hogy a Kúria általi hatályon kívül helyezés utáni felterjesztést ugyanarra a tanácsra kell kiosztani, amely korábban már eljárt. Az indítványozó második felülvizsgálati eljárását egy másik tanács folytatta le, jöllehet az Ügyfél Irathozzáféresi Rendszer tanúsítja, hogy a Kúrián utasítást adtak arra, hogy az első felülvizsgálati eljárás iratait csatolják a másodikhoz. Az indítványozó előadása szerint ezzel az ügyét lényegében eltérítették a Kúria ügyelosztási rendjétől. Az „ügyet egy olyan tanácsnak osztották ki, amelyhez e beavatkozás nélkül, illetve helyes adatok rögzítése esetén [...] jogszerűen nem kerülhetett volna [...]. Lényeges továbbá az is, hogy [...] az ügyelosztási rendtől eltérést megalapozó körülmény nem állt fenn, azaz erre alapozva sem volt helye annak, hogy indítványozó ügyét más tanácsra osszák ki. Indítványozó ügye tehát nem az ügy törvényes bíróihoz került, a valótlan adat rögzítésének következményeként mind a tanács összetétele, mind a tanács elnöke, mind az előadó bíró személye eltért a korábban eljárt tanácsétól” (eredeti indítvány, 4. oldal).
- [13] Az indítványozó szerint az előbbieket az tette lehetővé, hogy az ügyelosztásba való beavatkozást a Módtv. 18. §-a, illetve a Bszi. 10. § (1) bekezdése, (4) bekezdés b) és c) pontja, valamint (5) bekezdése nem zárta ki. Az indítványozó előadta, hogy „törvényes bíróhoz való jogának sérelme elsősorban a Módtv. 18. §-a miatt következett be, az ugyanis oly módon módosította a Bszi-t, hogy az ténylegesen nem képes garantálni, hogy a Kúrián az újraindult ügyekben is automatikusan; emberi mulasztás vagy szándékos emberi beavatkozás hatása nélkül; az ügyelosztási rendben meghatározott, kiszámítható szabályok szerint történjen az ügyek kiosztása” (eredeti indítvány, 5. oldal). A beiktatott szabályok nem hézagmentesek, nem garantálják a tisztességes eljáráshoz való jog és a törvényes bíróhoz való jog tényleges érvényesülését. „Mindez nem csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, de az Alaptörvény B) cikkéből levezethető jogbiztonság követelményét is sérti” (eredeti indítvány, 6. oldal). Ez az indítványozó számára azért különösen hátrányos, mert az indítványozó törvényes bírái az első felülvizsgálati eljárásban számára kedvező döntést hoztak. Másodjára ennek a lehetőségét az ügykiosztással meghiúsították.
- [14] Az indítványozó úgy érvelt, hogy ha a normákkal szembeni panaszt az Alkotmánybíróság nem találja megalapozottnak a fenti indokok ellenére, akkor a Kúria Mfv.V.10.033/2024/7. számú ítéletét semmisítse meg, mert „az nincs összhangban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által szabályozott tisztességes eljáráshoz való jog követelményével, a törvényes bíróhoz való joggal” (eredeti indítvány, 6. oldal). Nem maradhat alkotmányjogi következmények nélkül, ha az ügyelosztás során valótlan adatot rögzítenek, illetve vesznek figyelembe. Az egyedi ügyekben az ügyelosztásnak követnie kell az ügyelosztási rendet. Indítványa kiegészítésében ezekhez az érvekhez az indítványozó azt tette hozzá, hogy a kúriai szignálás alapjaiban hatott ki az ügy érdemére, hiszen „olyan tanács foglalt állást, gyakorolt közhatalmat indítványozó ügyében, amelynek legitimációja az ügyelosztást szabályzó normák [...] alapján nem volt igazolt és visszakövethető. Ily módon legitimációs vákuum alakult ki indítványozó ügyének elbírálása során, amelyre alapozottan minden eljárási cselekmény és döntés jogellenes, alaptörvény-ellenes” (indítvány-kiegészítés, 1. oldal).
- [15] 3.2. Az Mt. 116–117. §-a az indítványozó szerint sérti az Alaptörvény II. cikkét, XV. cikk (2) bekezdését, illetve formálisan a XVII. cikk (3) bekezdését. Ez a két szakasz „ugyanis ésszerű és legitim indok nélkül, a munkavállalók között életkor, mint védett tulajdonság alapján, önkényesen – az alacsonyabb életkorú munkavállalók számára hátrányosan, emberi méltóságukat sértve – közvetlenül tesz különbséget a tekintetben, hogy az egyes munkavállalók hány munkanapnyi szabadságra jogosultak. [...] Az Mt. 116. §-a, valamint 117. §-a tehát nem kezeli az alacsonyabb életkorú, fiatalabb munkavállalókat azonos méltóságú személyként más munkavállalóhoz képest [...]. Ez egy rendkívül káros, gerontokrata szemlélet, amely áthatja az Mt. szabadsággal kapcsolatos normatív szabályozását. A szabályozás ugyan hosszú ideje fennáll, de ésszerű indokát nem adja annak, miért, milyen ésszerű okból rendel kevesebb szabadságot adni a fiatalabb munkavállalóknak” (eredeti indítvány, 7. oldal).
- [16] Az Mt. előbbi szakaszai az Alaptörvény E) cikkét is sértik, mert nem felelnek meg az Irányelv 7. cikk (1) bekezdésének.
- [17] Az indítványozó a Székesfehérvári Törvényszék 71.M.70.057/2022/24. számú, a Győri Ítéletábla Mf.V.30.049/2023/3. számú, valamint a Kúria Mfv.V.10.033/2024/7. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét azért állítja, mert az Mt. 116. §-ának, illetve az Mt. 117. §-ának alkalmazásával az eljáró bíróságok alaptörvény-ellenes normát alkalmaztak, amely így az ügy érdemére is kihatóan alaptörvény-ellenes döntésre vezetett (eredeti indítvány, 10. oldal).

- [18] Indítványa kiegészítésében az indítványozó az Alaptörvény XV. cikke egészének sérelmét jelölte meg, és hangsúlyozta, hogy szerinte „a szabadság célja a regenerálódás biztosítása, amely minden munkavállalót azonos mértékben megillet, életkortól függetlenül. [...] Az életkoron alapuló különbségtétel tehát nem tekinthető sem szükségesnek, sem arányosnak, különösen, mivel nem támasztható alá sem élettani, sem pedig gazdasági érvekkel” (indítvány-kiegészítés, 2. oldal).
- [19] 3.3. Az „indítványozó szerint a 26/2015. (VII. 21.) AB határozat alapján a Székesfehérvári Törvényszék alkotmányjogi panasszal támadott ítéletének alaptörvény-ellenessége egyértelműen megállapítható, hiszen a bíróság nem hozott végzést [...] az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezéséről. Mindezek alapján sérült indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való joga, hiszen e döntés a további jogorvoslati eljárásokban sem képezte, képezhetette a felülbírálat tárgyát. A Székesfehérvári Törvényszék nem tett eleget továbbá az indokolási kötelezettségének sem, hiszen a végzést sem hozta meg, amit megindokolhatott volna” (eredeti indítvány, 10. oldal).
- [20] 4. A nemzetgazdasági miniszter az indítványban előadottakról kifejtette az álláspontját az Abtv. 57. § (1b) bekezdésére hivatkozva (a továbbiakban: miniszteri vélemény), jöllehet jelezte, hogy „az indítvány bírói döntésekkel összefüggő elemeivel kapcsolatban nem kívánok állást foglalni” (miniszteri vélemény, 2. oldal).
- [21] Beadványában a miniszter hangsúlyozta, hogy az „Mt. az alapszabadság mértékét minden munkavállalóra azonos mértékben, évi húsz munkanapban állapítja meg. Az alapszabadság mértéke minden munkavállaló tekintetében azonos, nem függ a munkaviszonyban töltött idő hosszától, a munkavállaló életkorától vagy egyéb körülményektől. Az életkor alapján járó pótszabadság célja, hogy figyelembe vegye a munkavégzéshez kapcsolódó – éveken, évtizedeken át fennálló – fizikai és mentális terhelést és azt pihenőidő biztosításával enyhítse. [...] az idősebb munkavállalóknak indokoltan több pihenésre van szükségük, és ezt az életkor alapján járó pótszabadság hivatott biztosítani. [...] A szabályozás mögötti elgondolás tehát, hogy az életkor előrehaladtával a munkavállalóknak nagyobb szükségük lehet a pihenésre, a munkavégzés okozta, a szervezetet ért teher kompenzálására. A munkajogi szabályozás ezzel támogatja a munkavállalók hosszú távú foglalkoztatását, és ezzel elősegíthető, hogy a munkavállalók minél tovább tudjanak a munkaerőpiacon jelen lenni és keresőtevékenységük által mind a saját létfenntartásukhoz. [...] Továbbá az Mt. a szenioritás elvét is figyelembe véve segíti elő a munkavállalók regenerálódását, amely nem okoz hátrányt a fiatalabb munkavállalók számára. [...] fontosnak tartom rögzíteni, hogy nem helytálló az indítványozó azon álláspontja, miszerint a fiatalabb munkavállalók kevesebb szabadságot kapnak, ugyanis nem a fiatalabb munkavállalók kapnak kevesebb szabadságot, hanem az idősebb munkavállalók többet. [...] Ezzel a magasabb életkorú munkavállalókat részesíti előnyben a jogalkotó, nem pedig az alacsonyabb életkorú munkavállalókat éri hátrány” (miniszteri vélemény, 5–8. oldal).
- [22] Az Alkotmánybíróság figyelembe vette a miniszteri vélemény tartalmát az indokolás IV. pontjában foglaltak szerint.

II.

- [23] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:
- „B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”
- „E) cikk (2) Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján – az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig – az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja. Az e bekezdés szerinti hatáskörgyakorlásnak összhangban kell állnia az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal és szabadságokkal, továbbá nem korlátozhatja Magyarország területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát.
- (3) Az Európai Unió joga – a (2) bekezdés keretei között – megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt.”
- „II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”
- „XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
- (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.
- [...]
- (4) Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.

(5) Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékossgal élőket.”

„XVII. cikk (3) Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.

(4) Minden munkavállalónak joga van a napi és heti pihenőidőhöz, valamint az éves fizetett szabadsághoz.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

[24] 2. Az Mt. indítvánnyal támadott, érdemi döntéssel érintett rendelkezései:

„116. § Az alapszabadság mértéke húsz munkanap.

117. § (1) A munkavállalónak

- a) huszonötödik életévétől egy,
- b) huszonnyolcadik életévétől kettő,
- c) harmincegyedik életévétől három,
- d) harmincharmadik életévétől négy,
- e) harmincötödik életévétől öt,
- f) harminchetedik életévétől hat,
- g) harminkilencedik életévétől hét,
- h) negyvenegyedik életévétől nyolc,
- i) negyvenharmadik életévétől kilenc,
- j) negyvenötödik életévétől tíz

munkanap pótszabadság jár.

(2) A hosszabb tartamú pótszabadság a munkavállalónak abban az évben jár először, amelyben az (1) bekezdésben meghatározott életkort betölti.”

III.

[25] Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenképp azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság feltételeinek eleget tesz-e.

[26] 1. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtották be. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, a bírósági eljárásokban felperesként vett rész, így érintettnek minősül. Rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, továbbá két alkalommal igénybe vette a rendkívüli jogorvoslati utat (felülvizsgálat) is, ami egyébként nem feltétele az alkotmányjogi panasz benyújtásának.

[27] 2. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontja, illetve 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga sérelmét állíthatja.

[28] Az Alkotmánybíróságnak töretlen a gyakorlata azzal kapcsolatban, hogy „a jobbiztonság önmagában nem Alaptörvényben biztosított jog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani” {3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [14]; 35/2017. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [14]; 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [8]; 3206/2020. (VI. 11.) AB végzés, Indokolás [19]; 3120/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [17]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának – tartalmilag értékelve – a B) cikk (1) bekezdésére alapított eleme nem ezek vonatkozásában adott elő érvelést, ezért az érdemi vizsgálatra nem volt lehetőség.

[29] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény E) cikkén belül bekezdést nem jelölt meg, de tartalmilag értékelve a (2)–(3) bekezdés tekintetében kellett a szóban forgó indítványi elemet vizsgálni. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény E) cikk (2)–(3) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, ezért ezek állított megsértése sem vetheti fel

az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét {lásd például: 3104/2021. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [27]; 3146/2025. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [19]}. Ezek tekintetében sem volt tehát lehetőség az érdemi vizsgálatra.

- [30] 3. Az Alkotmánybíróság „több határozatában következetesen kimondta, hogy »[...] ha az indítványozó egy új rendelkezés tartalmának alkotmányellenességét állítja, akkor az Alkotmánybíróság nem az új rendelkezést hatályba léptető, hanem a módosítás révén az új rendelkezést magába foglaló (inkorporáló) jogszabály alkotmányellenességét vizsgálja meg.« [...] megerősítve 26/2014. (VII. 23.) AB határozat, [18]}” {32/2014. (XI. 3.) AB határozat, Indokolás [19]}.
- [31] Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az alábbiakban nem a Módtv. 18. §-át vizsgálta, hanem a Bszi. Módtv. által megállapított és az indítványozó által kifejezetten felhívott 10. § (4) bekezdés b), c) pontját, valamint (5) bekezdését. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Módtv. 18. §-a nemcsak az előbb felhívott két pontot, illetve az (5) bekezdést ültette a Bszi.-be 2023. június 1-jei hatálybalépéssel, hanem további szabályokat is beiktatott, amelyek a következők voltak: a Bszi. 10. § (4) bekezdés a) és d) pontja, továbbá (6)–(7) bekezdése. Ezek tekintetében azonban az indítványozó annyi indokolást sem adott elő, hogy tartalmilag értékelve indítványi elemet lehessen vonatkozásukban azonosítani. Ennek megfelelően rendelkezni sem kellett róluk. Vizsgálta azonban az Alkotmánybíróság a Bszi. 10. § (1) bekezdését is, amelyet ugyan nem a Módtv. állapított meg, de az indítványozó kifejezetten felhívott a sérelmezett szabályok felsorolásakor.
- [32] 4. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy a kérelem akkor felel meg a határozottság követelményének, ha egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, valamint indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés vagy jogszabály miért ellentétes az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel vagy jogszabállyal {lásd például: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11], 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]; lásd legutóbb: 3370/2024. (X. 8.) AB végzés, Indokolás [26]–[27]; 3165/2025. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [33] 4.1. Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a főtítkárnak az indítványozót hiánypótlásra hívta fel. A IV/3316-1/2024. ügyszámú tájékoztató levelében az állt, hogy az indítvány „hiányos, mert nem tartalmaz kellő részletességű alapjogi érveléssel ellátott indokolást arra nézve, hogy a bírói döntések illetve a bírósági eljárásban alkalmazott jogszabályi rendelkezések mennyiben és miért sértik az Alaptörvényben biztosított jogait. Amennyiben az alkotmányjogi panaszt két hatásköri rendelkezésre [ti. az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése is] alapozza, az indítványnak külön-külön indokolást kell tartalmaznia a sérelmezett jogszabályi rendelkezések, illetőleg a sérelmezett bírói döntések tekintetében” (hiánypótlási felhívás, 2. oldal).
- [34] Az indítványozó a hiánypótlási felhívásra tett két oldal terjedelmű indítvány-kiegészítésben egyáltalán nem adott indokolást az Alaptörvény II. cikkével, XVII. cikk (3) bekezdésével és XXVIII. cikk (7) bekezdésével kapcsolatban. Az Alkotmánybíróság egyfelől a főtítkári tájékoztatással egyezően úgy ítélte meg, hogy az eredeti indítvány ezen alapjogok vonatkozásában határozatlan. Másfelől az indítványozó ezek körében nem tett eleget a hiánypótlási felhívásnak. Emiatt az Alaptörvény II. cikkével, XVII. cikk (3) bekezdésével és XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben nem teljesült az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában foglalt követelmény, ami az érdemi vizsgálat akadályát képezte. Az Alkotmánybíróság az indítványt tartalmilag értékelve határozottnak tartotta az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdésével kapcsolatban.
- [35] 4.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogilag értékelhető módon nem kapcsolta össze a Bszi. 10. § (1) bekezdését és (4) bekezdés a) és d) pontját azzal az egyedi kúriai ügyben állítólag elkövetett hibával, ami álláspontja szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét okozva elvonta törvényes bírójától. Az egyedi ügy sajátos körülménye, az állítólagos tévedés, nem volt az indítványban a Bszi. absztrakt normaszövegére okszerűen rávetítve. A szignálási eljárásban állítólagosan elkövetett egyedi hiba okszerűen a bírói döntés alkotmányosságát érintheti. A határozottság követelményének teljesítéséhez az elégtelen magyarázat, hogy az indítványozó által állított bírósági tévedést a szignálásra vonatkozó absztrakt normák nem zárták ki. Nem teljesült tehát az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt feltétel. A Bszi. támadott szabályait ezért nem lehetett érdemben felülvizsgálni.

- [36] Azt is megállapította azonban az Alkotmánybíróság, hogy az indítványozó ezt az előadott sérelmet (törvényes bírótól való elvonás a második felülvizsgálati eljárásban) alkotmányjogilag értékelhető módon összekapcsolta azzal a konkrét bírósági eljárással, ami a Kúria Mfv.V.10.033/2024/7. számú ítéletével zárult érdemben. E tekintetben tehát teljesült a határozott kérelem követelménye.
- [37] Az Alkotmánybíróság a Székesfehérvári Törvényszék 71.M.70.057/2022/24. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét állító panaszlemezéről, amelyet az indítványozó a Kúria ítéletén keresztül sérelmezett, a következőket állapította meg. Ahogyan azt az Alkotmánybíróság a jelen határozat indokolásának I.2.1. pontjában (Indokolás [5]) idézte, a törvényszék az ítéletébe foglalta, hogy miért nem kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárást. Az indítványozó fellebbezésére, illetve felülvizsgálati kérelmére eljáró bíróságok (ítélőtábla, Kúria) is részletes magyarázatát adták annak, hogy miért nem tartják megalapozottnak az indítványozó ezirányú kérelmét (lásd idézve: jelen határozat, Indokolás [8]–[10]). Ezekhez a tényekhez képest nem érthető az indítványozó azon érvelése, hogy az elsőfokú bíróság miért sértette meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének mellőzésével összefüggésben. Emiatt ez a panaszlemez sem teljesíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt feltételt.
- [38] 4.3. Az Alkotmánybíróság vizsgálta, hogy az Mt. 116–117. §-a sérelmét állító panaszlemez kielégíti-e a határozottság követelményét. Az eredeti indítvány is tartalmazott érvelést arra vonatkozóan, hogy az Mt. alap- és pótszabadságra vonatkozó szabályai miért ellentétesek a hátrányos megkülönböztetés tilalmával, és az indítvány kifejezetten felhívta az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését. Az indítvány-kiegészítés további indokolással bővítette a diszkriminációs érvelést, jöllehet megsértett alaptörvényi rendelkezésként az Alaptörvény XV. cikke egészét jelölte meg. Ez azonban önmagában véve nem teszi határozatlanná a kérelmet. Tartalmilag az Alkotmánybíróság úgy vette figyelembe a kiegészített indítványi elemet, hogy az alkotmányjogilag értékelhető módon kapcsolja össze az életkor alapján emelkedő számú szabadságot biztosító szabályokat a diszkrimináció tilalmával. E tekintetben is teljesült tehát a határozott kérelem követelménye.
- [39] 5. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.
- [40] Az Alkotmánybíróság először azt vizsgálta, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított azon panaszlemez, amelyik diszkriminatívnak tartja a munkavállaló életkorával emelkedő pótszabadságra jogosító szabadnapok számát, felveti-e valamelyik kérdést. Az Alkotmánybíróság alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként értékelte azt, hogy miként kell kezelni az Alaptörvény XV. cikkének a hatálya alatt azt a munkajogi szabályt, amely életkorokra tekintettel több szabadságot biztosít az idősebb munkavállalóknak, mint a fiatalabbaknak.
- [41] Az Alkotmánybíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított azon panaszlemez, amelyik a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványát képező törvényes bíróhoz való jog sérelmét állítja, megfelel-e valamelyik feltételnek. Az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét felvetik az indítványban e tekintetben előadottak. Kérdés, hogy az indítványozó második felülvizsgálati eljárásában valóban sérült-e az előbbi részjogosítvány. Ez érdemi vizsgálat alapján dönthető el.
- [42] 6. Az Alkotmánybíróság az előző pontokban foglaltaknak megfelelően megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel a vele szemben támasztott feltételeknek. Az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálatot a befogadási eljárás lefolytatásának mellőzésével – az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján – az alábbiak szerint végezte el.

IV.

- [43] Az indítvány nem megalapozott.
- [44] Az Alkotmánybíróság először az Mt. 116–117. §-át vizsgálta felül (Indokolás IV.), ezt követően foglalkozott a sérelmezett kúriai döntéssel (Indokolás V.).
- [45] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz alapján eljárva az Alkotmánybíróság első pontban a szabályozással foglalkozott (Indokolás [46] és köv.), ezt követően az irányadó alapjogi mércét határozta meg (Indokolás [58] és köv.), majd utóbbi alapján felülvizsgálta a sérelmezett rendelkezéseket (Indokolás [69] és köv.), és meghozta a döntését (Indokolás [87]).

- [46] 1. Az Alkotmánybíróság a szükséges mértékben áttekintette az alap- és az életkor alapján járó pótszabadságra vonatkozó szabályozás történetét (Indokolás [47] és köv.), valamint a támadott hatályos rendelkezéseket (Indokolás [52] és köv.), és levonta az azokból adódó következtetéseket (Indokolás [54] és köv.).
- [47] 1.1. A munkavégzést érintő jogi szabályozás kezdetei Magyarországon 1949-et megelőző időszakra nyúlnak vissza, de ekkor még egységes munkajogi kódex nem létezett, a munkajog jogági önállósulása nem ment végbe, a foglalkoztatásra vonatkozó rendelkezések elszórtan jelentek meg a kereskedelmi és közigazgatási jogban. A szabadság nem volt a munkaerőpiacon egységesen jogszabályban rendezve, jóllehet kollektív szerződések már rendelkeztek róla. E szerződések értelmében a szabadság időtartamát különösen a munkajogviszony hossza, illetve a munkavállaló életkora befolyásolta.
- [48] Az első munka törvénykönyve az 1951. évi 7. törvényerejű rendelettel (a továbbiakban: Mtvr.) jelent meg, amely úgy rendelkezett, hogy a rendes szabadság alap- és pótszabadságból áll. A dolgozót naptári évenként 12 munkanap alapszabadság illette meg. Pótszabadság több normatív jogcímen járt, de csak egy jogcímen lehetett ténylegesen igénybe venni (vesd össze: Mtvr. 49–55. §). Életkorra tekintettel formálisan nem volt biztosítva pótszabadság, de ezt funkcionálisan részben helyettesítette az ún. folyamatosság jogintézménye [lásd: Mtvr. 51. § (1) bekezdés e) pont]. Ennek értelmében minél hosszabb idő óta állt fenn folyamatosan a munkajogviszony, annál több – legfeljebb 12 nap – pótszabadságra vált jogosulttá a dolgozó.
- [49] A Munka Törvénykönyvéről szóló 1967. évi II. törvény az alap- és pótszabadság rendszerét megőrizte, de a folyamatosság jogintézményét, mint a pótszabadság egyik speciális jogcímét megszüntette. A munkaviszonyban töltött időtől függő pótszabadságot, amely a folyamatos jogviszony fennállását már nem követelte meg, a Munka Törvénykönyve módosításáról szóló 1981. évi 32. törvényerejű rendelet 1. § (1) bekezdése iktatta az előbbi törvénykönyv 42. § (1) bekezdésébe. Innentől a dolgozónak minden munkaviszonyban töltött naptári évben tizenöt munkanap alapszabadság és a munkaviszonyban töltött idejétől függően pótszabadság járt. A dolgozók minden munkaviszonyban töltött három év után egy, de évenként legfeljebb kilenc munkanap pótszabadságra váltak jogosulttá [vesd össze: a Munka Törvénykönyve végrehajtásáról szóló 48/1979. (XII. 1.) MT rendelet 46. § (1) bekezdés]. A szabadságra vonatkozó rendelkezések módosításáról szóló 74/1981. (XII. 29.) MT rendelet 1. § (1) bekezdése vezette be 1982. január 1-jével, hogy többféle pótszabadság egymás mellett is megilleti a dolgozót. Ez a szabályozás állt fenn a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: régi Mt.) hatálybalépéséig (1992. július 1.).
- [50] A régi Mt. 130. § (1) bekezdése úgy szövelt hatálybalépésétől 2012. december 31-ig, hogy a munkavállalót minden munkaviszonyban töltött naptári évben rendes szabadság illette meg, amely alap- és pótszabadságból áll. Ez a rendelkezés csak látszólag őrizte meg a korábbi szabályozási logikát. Valójában koncepcionális változást hozott azáltal, hogy a munkában töltött idő hosszát nem vette többé figyelembe a szabadságra vonatkozó szabályozás körében. Helyette áttért arra, hogy a munkavállaló életkora a releváns körülmény, és ezzel egyidejűleg az életkorra tekintettel járó plusz szabadságnapokat nem pótszabadságként biztosította, hanem az alapszabadságba integrálta (lásd: régi Mt. 131. §). Ahogyan időszódott a munkavállaló, úgy emelkedett az alapszabadsága, azaz nem pótszabadságot szerzett életéveinek betöltésével.
- [51] A régi Mt. indokolása a változtatást a következőkkel magyarázta. Az alapszabadság intézményének meghatározásakor abból a követelményből indultak ki, hogy „az életkor előrehaladtával a munkavállaló regenerálódásához egyre több szabadidő szükséges, ezért azt nem a munkában töltött időhöz, hanem az életkorhoz kapcsolja. Az alapszabadság mértéke tekintetében így a munkavállaló kedvezőbb helyzetbe kerül. Az alapszabadság legalacsonyabb mértéke ugyanis [...] 20 munkanap, és az életkor előrehaladtával ez a mérték fokozatosan emelkedik, maximumát, 30 munkanapot a munkavállaló 45. életévének betöltésekor éri el” (a régi Mt. indokolása a 131. §-hoz).
- [52] 1.2. Az Mt. értelmében a munkavállalónak a munkában töltött idő alapján minden naptári évben szabadság jár, amely alap- és pótszabadságból áll. Az alapszabadság mértéke húsz munkanap (vesd össze: Mt. 115–116. §). A munkavállalónak 1–10 munkanap pótszabadság jár, amennyiben betölti az Mt. 117. § (1) bekezdésében rögzített életkorhatárokat. Ezen felül más jogcímenek (így például szülői és apasági szabadságra, továbbá a fiatal munkavállalók szabadságára) is jogosult a munkavállaló pótszabadságra, továbbá a szabadság sajátos eseteit – mint a szülési, fizetés nélküli és betegszabadság – is ismeri az Mt.
- [53] Az Mt. miniszteri indokolása szerint „a törvény a szabadságra jogosító időt a korábbiaknál ésszerűbben határozza meg. Ezzel a szabályozás összhangba kerül a szabadság céljával és rendeltetésével, azaz a munkavégzéssel kapcsolatos regenerációt segíti elő. [...] A szabadság mértékével kapcsolatban a törvény az alapszabadság mértékét húsz munkanapban állapítja meg. A munkavállalók ezen felül több jogcímen

- pótszabadságra jogosultak. Így az életkor alapján a munkavállalónak nem az alapszabadság mértéke nő, hanem pótszabadságra jogosult e címen” (az Mt. indokolása a 115–121. §-hoz).
- [54] 1.3. Az Alkotmánybíróság a fentiekből levonta az alapszabadságra és az életkor alapján járó szabadság-kiegészítésre vonatkozó következtetéseket, amelyek kontextusában megválaszolhatóvá válik alkotmányjogi szempontból a jelen indokolás III.5. pontjában (Indokolás [39] és köv.) megállapított alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.
- [55] Az előző alpontokban foglalt történeti áttekintés feltárta, hogy a jogalkotó kétféle logika szerint szabályozhatja azt, hogy alanyi jogon hány nap szabadságra jogosultak a munkavállalók, és azt, hogy életkoruk gyarapodásával ezek a napok mennyivel egészülnek ki. Ebből a szempontból a régi Mt. a tagolatlan szabályozási logikát követte. Az életkor emelkedése az alapszabadság napjait befolyásolta, azaz maga az alapszabadság egészült ki további munkanapokkal. Tehát az alapszabadság időtartama nem egységes volt, hanem a munkavállalók életkorától függött.
- [56] Az Mt. a tagolt szabályozási logikát alkalmazza. Ebben a megközelítésben az alapszabadság egy olyan alanyi jog, amely minden munkavállalót minden körülménytől függetlenül egyformán megillet a munkában töltött idő alapján. Erre épül rá az a rezsím, amely pótlólagos szabadságban részesíti a munkavállalókat életkoruk függvényében. A régi Mt.-t megelőző időszakban is a tagolt módszert alkalmazta a jogalkotó, jóllehet akkor nem az életkor, hanem a munkajogviszony hossza volt a szóban forgó pótszabadság releváns szempontja. Megjegyzendő, hogy ez a két szempont legalábbis részben korrelál egymással. Az idősebb munkavállalók nagyobb valószínűséggel rendelkeznek hosszabb munkajogviszonnal, mint a fiatalabb, pályakezdő társaik.
- [57] A tagolatlan és a tagolt modellben is ugyanazt az adottságot igyekszik kezelni a jogalkotó. A munkavégzésre tekintettel szükséges biztosítani a fizikai és szellemi regenerációhoz szükséges időt, ami az életkor előrehaladtával általában egyre hosszabb. Az általános regenerációtól eltérő szempontokat – többek között a betegséget, a szülővé válást, a gyermekek gondozását – a szabadság más jogcímei, illetve típusai juttatják kifejezésre. Nem ezekre az élethelyzetekre reagál a jogalkotó, amikor az életkorra tekintettel több pótszabadságról rendelkezik. A különböző állami berendezkedéseken átívelő hagyományai vannak annak Magyarországon, hogy az életkor, illetve az azzal részben korreláló munkajogviszony hossza befolyásolja a szabadság időtartamát.
- [58] 2. Az Alkotmánybíróság vizsgálta, hogy az Mt. alap- és pótszabadságra vonatkozó támadott szabályait miként kell kezelni az Alaptörvény XV. cikkének a hatálya alatt (Indokolás [59] és köv.), majd tömören összefoglalta az általa azonosított megközelítésre vonatkozó állandó gyakorlatát (Indokolás [63] és köv.).
- [59] 2.1. Az indítványból levezethető megközelítésben az Mt. 116–117. §-a az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdése részét képező fizetett szabadsághoz való alapjogot korlátozza egy egyéb helyzet szerinti védett tulajdonság alapján, ami az életkor. Ez ugyanis az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése szerinti egyéb helyzetnek minősül az eiusdem generis értelmezési elv alkalmazásával (ezt az elvet lásd például: 3188/2017. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [19]). A kora az embernek az egyik általa megváltoztathatatlan alaptulajdonsága. A miniszteri vélemény nézőpontja ezzel szemben az, hogy a magasabb életkorú munkavállalókat részesíti előnyben a jogalkotó, nem pedig az alacsonyabb életkorú munkavállalókat éri hátrány (lásd idézve: Indokolás [21]).
- [60] A két megközelítési mód (hátrány a fiatalabb vagy előny az idősebb munkavállalóknak) közti választás egyfelől jelentős kérdés az ügy mikénti elbírálása szempontjából, másfelől nem szabad mérlegelés (diszkréció) tárgya. Ha alapvető jogot védett tulajdonság alapján korlátoz egy szabály, akkor az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti szükségességi-arányossági teszt vonatkozik rá, amely szigorú mércét állít a súlyos diszkrimináció eseteivel szemben (lásd például: 8/2019. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [22]–[23]; 3250/2019. (X. 30.) AB határozat, Indokolás [29]–[32]; 22/2023. (X. 4.) AB határozat, Indokolás [33]). Ehhez képest, ha a támadott szabályozást a pozitív diszkrimináció körébe kell utalni, akkor enyhébb követelményeknek kell érvényesülniük.
- [61] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a megközelítési mód megválasztását a szabályozás struktúrája határozza meg, ami a szabályozás logikája alapján tárható fel. Ezt az Alkotmánybíróság már megtette az Indokolás IV.1.3. pontjában (Indokolás [54] és köv.), amit itt nem ismételt meg. Eszerint az Mt. tagolt modelljében a fő szabály az, hogy minden munkavállalónak jár az alapszabadság a munkában töltött idő alapján bármiféle megkülönböztetés nélkül. Ehhez kapcsolódik az a kiegészítő szabály, miszerint életkorra tekintettel pótszabadságban részesülnek a meghatározott életévüket betöltött munkavállalók. A szabályozás szerkezete tehát arra a logikára épül, hogy az életkor jutalmazandó a szabadság időtartama szempontjából.
- [62] Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a pozitív diszkrimináció – másként előnyös megkülönböztetés – hatálya alatt kell kezelni az Alaptörvény XV. cikkén belül azt a munkajogi szabályozást, amely több szabadságot biztosít az idősebb munkavállalóknak, mint a fiatalabbaknak. Az Mt. 116–117. §-a ilyen rezsímet foglal magában. Az Alkotmánybíróság tehát e tekintetben osztotta a miniszter véleményét.

- [63] 2.2. Az Alkotmánybíróság áttekintette a pozitív diszkriminációra vonatkozó állandó gyakorlatát, és ez alapján összefoglalta annak lényegét.
- [64] „Az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdése a megkülönböztetés általános tilalma alóli kivételként fogalmazza meg, hogy »Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.« E rendelkezés értelmében – az Alaptörvény javaslatának indokolása szerint – az egyenlőség tartalmi megvalósulását szolgáló, az esélyegyenlőtlenség felszámolása érdekében tett pozitív megkülönböztetés megengedett. A XV. cikk (5) bekezdése pedig a gyermekek mellett különleges gondoskodásra szoruló és védelmet igénylő csoportként emeli ki a családokat, a gyermekeket, nőket, időseket és a fogyatékkal élőket [lásd pl.: 17/2014. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [21]]” {9/2019. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [56]}.
- [65] „Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban a kérdésben is töretlen, hogy azon esetekben, amikor a jogalkotó egy adott szabályozás elfogadásával nem valamely alkotmányos kötelezettségének eleget téve rendelkezik egy adott tárgykörben a jogosultság feltételeiről, és ennek során különböztet meg, hanem egyéb okból alkot meg valamilyen kedvezmény szabályt, »a megkülönböztetés korlátja a pozitív diszkrimináció elvi határa: az egyenlő méltóságú személyként való kezelés feltétlen betartása, illetve az Alkotmányban megfogalmazott alapjogok meg nem sértése. [...] Ezen belül csak az követelhető meg, hogy a nem egyenlő kezelésnek ésszerű oka legyen, azaz ne minősüljön önkényesnek.« [16/1991. (IV. 20.) AB határozat, ABH 1991, 58, 62.; 922/B/2000. AB határozat, ABH 2001, 1444, 1452.] »Sem a jogegyenlőség alkotmányos követelményéből, sem a diszkrimináció tilalmából nem következik, hogy az állam célszerűségi, gazdaságossági, jogtechnikai, méltányossági, az eltérő társadalmi helyzetekre figyelemmel levő stb. szempontok szerint a jogok és kötelezettségek jogalkotási úton való megállapítása során a személyek között ne különböztethetne, ha ezzel egyébként az alkotmányos követelményeket nem sérti.« {521/B/1991. AB határozat, ABH 1993, 555, 556., legutóbb összefoglalóan: 3048/2013. (II. 28.) AB határozat, Indokolás [43]}” {3127/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás 32]}.
- [66] „Adott csoport előnyben részesítése nem feltétlenül jelent pozitív diszkriminációt. Ha a vizsgált szabály szempontjából nézve az előnyben részesített és a nem részesített személyek nem alkotnak homogén csoportot, nem egyenlő kezelésük nem ellentétes az Alaptörvénnyel. Hiszen az egyenlő bánásmód követelményéből az fakad, hogy a hasonló eseteket hasonlóan, míg a különböző eseteket különbözőképpen kell kezelni. Ha viszont az előnyben részesített és az előnyben nem részesített személyek csoportja homogén, vonatkozásukban követelmény az egyenlő kezelés, a különbségtétel a pozitív diszkrimináción alapulhat. A vizsgálat során azon csoportok tekinthetők homogénnek, amelyek számára a szabályozási koncepció célja szerinti előny ténylegesen előnyt jelent. [...] Így végső soron, az esélyek egyenlőségének biztosításával a jogegyenlőség megvalósulásához járul hozzá. A pozitív megkülönböztetés határa az esélyegyenlőség biztosítása és az alapjogok tiszteletben tartása. Ezen felül csak az követelhető meg, hogy a különbségtétel ne legyen önkényes. A pozitív diszkrimináció tehát akkor nem ellentétes az Alaptörvény rendelkezéseivel, ha a legitim célja annak garantálása, hogy egyes személyek azonos feltételek mellett, egyenlő esélyekkel élhessenek valamely alkotmányos joggal, és ezen személyek kijelölésének kellő súlyú alkotmányos indoka van” {3073/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [45]–[46]}.
- [67] „Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy bár a csoportképzés módszere abszolút érvényű, az mindig a vizsgált ügy egyedi körülményeihez igazodik, ezért ebben az összefüggésben relatív. Ez azt jelenti, hogy a csoport(ok) felállítása a vizsgált tárgyhoz (normához) és az azt körülvevő jogszabályi kontextushoz kötött döntés. Elképzelhető, hogy ugyanaz a személyi kör, amelyik az egyik szempontból homogén, a másiktól szemlélve heterogén csoportot alkot. Figyelembe kell venni azokat a tényezőket, amelyek összekapcsolják, és azokat, amelyek elválasztják egymástól az érintett alanyokat. A tényezőket nem számosságuk, hanem súlyuk szerint értékelve adható válasz arra a kérdésre, hogy a támadott rendelkezés(ek) szempontjából kik tartoznak azonos körbe” {34/2019. (XI. 29.) AB határozat, Indokolás [67]; 3040/2021. (II. 19.) AB határozat, Indokolás [52]}.
- [68] A fent idézett gyakorlatból az következik, hogy az esélyegyenlőség biztosítása érdekében a jogalkotó három Alaptörvényből következő feltétellel vezethet be pozitív diszkriminációt magában foglaló szabályt azonos csoporton belül a releváns szempontból hátrányosabb helyzetben lévő személyek javára az Alaptörvény XV. cikk (4)–(5) bekezdése hatálya alatt. 1) Az előnyös megkülönböztetés nem okoz méltóságsérelmet a homogén csoport azon tagjai számára, akik nem részesülnek belőle; 2) számukra más alapjogsérelmet sem idéz elő; 3) az eltérő bánásmódnak ésszerű oka van, azaz nem önkényes. Mindezek előkérdése, hogy azok, akik az előnyben részesülnek, és azok, akik abból kimaradnak, azonos csoportba tartozzanak. Ha az érintett személyek különböző csoportba tartoznak, az eltérő szabályozás pozitív diszkriminációt nem képes okozni.
- [69] 3. Az Alkotmánybíróság az indokolás előző pontjában írtaknak megfelelően felülvizsgálta a támadott szabályokat.

- [70] 3.1. A három feltétel elemzése előtt az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az életkorra tekintettel járó pótszabadság nem az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdése, hanem a (4) bekezdése körébe tartozik, mert a szabadság emelkedése nem olyan körülménytől függ, amelyet az előbbi cikk (5) bekezdése felsorol (családok, gyermekek, nők, idősek, fogyatékossgal élők). Ezek közül az idősek szorulnak magyarázatra a támadott szabályozásra tekintettel. Az Mt. 117. § (1) bekezdés a) pontja szerint a munkavállaló 25. életévétől már jogosult egy munkanap pótszabadságra. Az előbbi bekezdés j) pontja értelmében a maximális, tíz munkanap pótszabadságban a negyvenötödik életévüket betöltött munkavállalók részesülnek. Ez a korosztály idősnek nem minősül a munkavégzéssel összefüggésben. Következésképpen az Alkotmánybíróságnak nem kellett foglalkoznia azokkal a sajátos alkotmányos elvárásokkal, amelyek az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdésére vonatkoznak, de a (4) bekezdésére nem. A fentebb azonosított három feltétel a (4) bekezdésre megfelelően irányadó.
- [71] Az Alkotmánybíróság elvégezte a csoportképzést a munkában töltött idő alapján járó szabadsághoz igazítva. A kérdés e tekintetben az, hogy a csak az alapszabadságban részesülő és az életkorukra tekintettel pótszabadságra is jogosult munkavállalókat mely tényezők kötik össze, illetve választják el. Összeköti őket, hogy munkaviszonyban állnak, munkát végeznek, munkaképességük megőrzése fizikai és szellemi regenerációt igényel, amit a szabadság intézménye úgy biztosít számukra, hogy fizetést [pontosabban távolléti díjat, vesd össze: Mt. 146. § (1) bekezdés a) pontja] rendel hozzá. Összeköti őket továbbá az, hogy a munkavégzéshez kapcsolódó regenerációs szabadságban nem nyernek kifejezést azok a további szempontok, amelyekre más jogcímen jár pótszabadság, vagy más típusú szabadság jár. Ilyen például a szülői szabadság, a gyermekek után járó pótszabadság és a betegszabadság. Ezek tekintetében az Alkotmánybíróság visszautal az Indokolás [52]–[53] bekezdésében írtakra. A csak az alapszabadságban részesülőket és az életkorukra tekintettel pótszabadságra is jogosult munkavállalókat az életkoruk választja el egymástól. Ezeket a tényezőket nem számasságuk, hanem súlyuk szerint értékelve az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a szóban forgó munkavállalók egy csoportba tartoznak.
- [72] 3.2. Az Alkotmánybíróság vizsgálta, hogy sérti-e az emberi méltóságot (Alaptörvény II. cikk), hogy a fiatalabb munkavállalók nem részesülnek az életkor alapján járó pótszabadságban, vagy kevesebben részesülnek belőle az idősebbekhez képest.
- [73] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az „Alaptörvény R) cikk (3) bekezdése alapján az Alaptörvény rendelkezéseit a Nemzeti hitvallással összhangban kell értelmezni. A Nemzeti hitvallás szerint »[v]alljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság«. A Nemzeti hitvallás, valamint az R) cikk együttes értelmezése alapján tehát az emberi méltóságot az alkotmányozó megkülönböztetett jelentőséggel ruházta fel, amely áthatja az Alaptörvény, így a jogrendszer egészét. Az Alkotmánybíróság értelmezésében az emberi méltósághoz való jog az emberi státusz abszolút védelmét biztosítja {3187/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [12]; 3225/2017. (IX. 25.) AB végzés, Indokolás [18]}, az ember érinthetetlen lényegét juttatja kifejezésre. A 64/1991. (XII. 17.) AB határozat ezt úgy fogalmazta meg, hogy az emberi méltósághoz való jog a személy emberi minőségét fejezi ki, azt jelenti, hogy »van az egyén autonómiájának, önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva [...] az ember alany marad, s nem válhat eszközzé vagy tárggyá (ABH 1991, 297., 308.)« {3181/2018. (VI. 8.) AB határozat, Indokolás [27]}” {19/2024. (XI. 11.) AB határozat, Indokolás [42]}.
- [74] Ezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az életkorra tekintettel járó pótszabadság és az emberi méltóság között érdemi összefüggés a következő értelemben nem áll fenn. Az emberi méltóság az emberi minőséget írja le. A fizetett szabadsághoz való jog nem az emberi méltóság tartalmában fejeződik ki az Alaptörvényben, hanem a IV.3.3. pontban (Indokolás [75] és köv.) vizsgált fizetett szabadsághoz való alapjogban nyer alkotmányos védelmet. Következésképpen az Mt. támadott szabályai nem okoznak méltóságsérelmet az indítványozónak.
- [75] 3.3. Ezt követően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdése részét képező fizetett szabadsághoz való jog sérelmét vizsgálta.
- [76] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az „Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdése – az Alkotmány 70/B. § (4) bekezdéséhez igen hasonlóan – a munkavállaló alapjogként rögzíti mind a munkavégzéshez közvetlenül kapcsolódó napi pihenőidőhöz, mind a munkavállaló tartós pihenését szolgáló heti pihenőidőhöz, továbbá a munkavállaló éves fizetett szabadsághoz való jogát. Ezek jogosultja mindenki, aki foglalkoztatási jogviszony keretében (munkaviszonyban, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban) munkát végez, és nem maga dönt a munkaideje felhasználásáról (ún. függő munka). Értelemszerűen nem illetheti meg ez a jog a munkaviszonyban, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban nem állókat (mint pl. a vállalkozók vagy szabad foglalkozásúak), hiszen ők maguk döntenek el, mások hozzájárulása nélkül, mikor pihennek, és mikor dolgoznak. Az Alaptörvény az Alkotmánynál részletesebben határozza meg a pihenéshez való jog tartalmát, mert a munkavállaló tartós pihenésének biztosítására szolgáló éves fizetett szabadság mellett a munkavégzéshez

- közvetlenül kapcsolódó napi és heti pihenőidőt is külön említi” {3341/2017. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [39]–[40]; 18/2021. (V. 27.) AB határozat, Indokolás [32]}.
- [77] Ezekkel összhangban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alapszabadság és az életkor alapján járó pótszabadság mint munkajogi szakkifejezések az Alaptörvény terminológiájában a fizetett szabadság körébe tartoznak. Azért oda, mert fizetés (távolléti díj) kapcsolódik hozzájuk. Az indítványozó jogosult a fizetett szabadságra, mert foglalkoztatási jogviszonya (munkaviszonya) ezen alapjog védett tartalmába tartozik.
- [78] A pozitív diszkriminációs vizsgálat során jelentőséget kell tulajdonítani annak a szerkezetnek, amelyben az Mt. felépíti a szabadságra vonatkozó szabályozást. E tekintetben az Alkotmánybíróság visszaül az Indokolás IV.1.3. pontjára (Indokolás [54] és köv.). Az Mt. 116. §-a szolgáltatja a fő szabályt, amelyhez képest a 117. §-ban foglaltak a kiegészítő előnyök. Előbbi nélkül az utóbbiak nem értékelhetők, mert a 117. § tartalmát nem lenne mihez viszonyítani.
- [79] Az Mt. 116. §-a 20 nap alapszabadságról rendelkezik évente, feltétel nélkül. Ez a rendelkezés az Mt. hatálya alatt foglalkoztatottak számára alanyi munkavállalói jogra váltja a fizetett szabadsághoz való alapjogot. Az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdéséből számszerűsített alapszabadságszám közvetlenül nem következik. Másként fogalmazva: konkrét alkotmányossági normakontroll eljárásban nem jelölhető ki, hogy legalább hány munkanap szabadságot kell biztosítani a jogalkotónak a munkavállalók számára. Ennek a meghatározása a jogalkotó felelőssége, feladata és hatásköre. Annyi vezethető le ebből a bekezdésből, hogy a fizetett szabadság a munkavégzéshez szükséges regenerációt általában véve tegye lehetővé az olyan foglalkoztatottak számára is, akik nem rendelkeznek azokkal a tényezőkkel, amelyek további szabadnapokra jogosítanak őket. Mindazonáltal a pihenésre szolgáló többi időt (napi és heti pihenőidő) sem lehet kirekeszteni az értékelésből. A 20 munkanapnyi alapszabadság tehát nem korlátozza a fizetett szabadsághoz való alapjogot, hanem alanyi joggá transzformálja azt.
- [80] Az Mt. 117. §-a az alapszabadsághoz további munkanapokat tesz hozzá a munkavállaló életkorától függően. Ez tehát nem megfosztja a munkavállalót a szabadságától, hanem több szabadságban részesíti.
- [81] Ezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a támadott normák az indítványozó fizetett szabadsághoz való jogát nem sértik. Nem rendelkeznek ugyanis korlátozó tartalommal. Az indítványozótól szabad munkanapokat a tagolt szabályozás nem vesz el. Következésképpen ez alapjogsérelmet sem okoz az indítványozónak.
- [82] 3.4. Az Alkotmánybíróság vizsgálta, hogy önkényes-e a sérelmezett szabályozás.
- [83] Az észszerűségi vizsgálat során arra kellett választ adni, hogy jogalkotói önkény eredménye-e a 20 munkanap alapszabadsághoz 1–10 munkanap pótszabadságot adni a munkavállaló életkora alapján. Ennek vizsgálatakor az Alkotmánybíróság nem hagyhatta figyelmen kívül, hogy az „Alaptörvény 28. cikkének második mondata értelmében »[a] jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni«. A preambulumban és a törvényjavaslat indokolásában írtak tehát a jogszabályi cél meghatározásának elsődleges, ám nem kizárólagos forrásai” {8/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [79]}.
- [84] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Mt. 115–121. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint a törvényalkotót az észszerűbb struktúra kialakításának célja vezette, amikor átalakította az alap- és pótszabadság szabályozását (lásd idézve: Indokolás [53]). A nemzetgazdasági miniszter hivatalból osztotta meg az Alkotmánybírósággal azon álláspontját, miszerint az életkor előrehaladtával a munkavállalóknak indokoltan több pihenésre lehet általában szükségük (lásd idézve: Indokolás I.4.).
- [85] Az Alkotmánybíróság észszerű magyarázatként fogadta el a miniszteri véleményben előadottakat, amelyek az Mt. indokolásával összhangban állnak. Eszerint az életkor alapján járó pótszabadság célja, hogy figyelembe vegye a munkavégzéshez kapcsolódó fizikai és mentális terhelést, és azt pihenésre alkalmas idő biztosításával enyhítse (lásd idézve: Indokolás [21]). Ez illeszkedik a szabadság jogintézményének a rendeltetéséhez.
- [86] Következésképpen nem volt megállapítható, hogy az Mt. támadott szabályai önkényesek lennének. Mindazonáltal az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdéséből az sem következik, hogy az életkor alapján járó pótszabadságot a jogalkotó (változatlan formában) köteles lenne megőrizni az Mt. hatálya alatt. Az észszerűség értékelése nem szolgálhat arra, hogy az Alkotmánybíróság átvegye a jogalkotótól a hatáskört a célszerűségi döntésekben, illetve átvállalja az azokért való felelősséget. A pozitív diszkrimináció alkotmányossági felülvizsgálatába ezek nem tartoznak bele.
- [87] 4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján tanácsban eljárva az Mt. 116–117. §-ával szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt a rendelkező rész 1. pontja szerint elutasította. Nem volt ugyanis megállapítható, hogy ezek a szabályok méltóságsértők, alapjogsértők vagy önkényesek lennének.

V.

- [88] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § (1) bekezdésén alapuló alkotmányjogi panasz körében érdemben azt vizsgálta, hogy a Kúria támadott ítélete sérti-e a törvényes bíróhoz való jogot. Ennek során összefoglalta az előbbi alapjog tartalmát (Indokolás [89] és köv.), majd rávetítette azt az indítványozó ügyére (Indokolás [93] és köv.), végül meghozta döntését (Indokolás [96]).
- [89] 1. Az Alkotmánybíróság áttekintette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványát képező törvényes bíróhoz való jog tartalmát.
- [90] A „bíró és az ügy egymáshoz rendelése alkotmányosan csak előre meghatározott, általános szabályok alkalmazásával objektív alapokon történhet” {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]}. A törvényes bírótól való elvonás tilalma „» – az önkényes ügyelosztási renddel szemben – az eljárás résztvevőit megillető biztosíték, aminek csak egyik eleme a Bszi. szabályaira épülő szolgálati beosztás szisztémája. Annak megítélésekor, hogy a konkrét ügyben ki tekinthető törvényes bírónak, ugyanilyen súllyal jönnek számításba – többek között – az eljárási törvénynek a hatáskörre, illetékességre, a jogorvoslati rendre és a tisztességes eljárás követelményének biztosítására vonatkozó további rendelkezései. Az pedig éppen a törvény előtti egyenlőség érvényesülését szolgálja, hogy az említett jogszabályok mindenki számára olyan bíró közreműködését garantálják, akitől az ügy tárgyilagos megítélése nyilvánvalóan elvárható«” {ldézi a 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [33]; 3128/2020. (V. 15.) AB határozat, Indokolás [38]; 26/2020. (XII. 2.) AB határozat (a továbbiakban: Abh1.), Indokolás [20]}.
- [91] „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a törvény által felállított bíróság bírálja el. A törvény által felállított bíróságra vonatkozó követelmény magában foglalja a törvényes bíróhoz való jogot, vagyis azt, hogy egy konkrét ügyben az eljárási törvényekben megállapított általános hatásköri és illetékességi szabályok szerint irányadó bíróság járjon el. Ezt az alkotmányos elvet a [...] Bszi. az Alapelvek között úgy fogalmazza meg, hogy senki sem vonható el törvényes bírójától [8. § (1) bekezdése]. Ezen túlmenően a Bszi. ismeri a törvény által rendelt bíró fogalmát, aki pedig az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró [8. § (2) bekezdés]. Az ügyelosztási rendet az objektivitás és a személytelenség biztosítása, az önkényesség kizárása érdekében előző évben állapítja meg a bíróság elnöke, amely a tárgyévből kizárólag szolgálati érdekből vagy a bíróság működését érintő fontos okból módosítható [9. § (1) bekezdés] {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]}. {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [75]–[76]; 3128/2020. (V. 15.) AB határozat, Indokolás [38]}” (Abh1., Indokolás [20]).
- [92] Az Alkotmánybíróság gyakorlatának a lényege az, hogy „ha az ügyet elvonják attól a bírótól (bírói tanácstól), akinek a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon érvényes ügyelosztási rend alapján el kellene járnia, akkor ez adott esetben a törvényes bíróhoz való jog sérelmének a megállapítására vezethet. Főszabályként ugyanis előrelátható kell hogy legyen az a szempontrendszer és az a konkrét útvonal, amelyen keresztül a bíróságra beérkező ügy eljut a döntésre hivatott bíróhoz” {3076/2020. (III. 18.) AB határozat, Indokolás [20]}.
- [93] 2. Az Alkotmánybíróság, ahogyan azt más, hasonló kérdést felvető ügyekben eddig is tette {lásd például: 3357/2017. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [43]; 27/2020. (XII. 16.) AB határozat, Indokolás [11]}, megkereste a Kúriát annak érdekében, hogy tisztázza, mi az oka annak, hogy az indítványozó második felülvizsgálati kérelmét nem az a tanács bírálta el, amelyik eljárta az indítványozó első felülvizsgálati ügyében.
- [94] A megkereső végzésre adott válasz lényege a következő. „A Kúria 2023. január 1-jétől hatályos ügyelosztási rendjének V.4. pontja szerint a munkaügyi pereket a P.VIII. tanács intézte [...]. A Kúria honlapján közzétett ügyelosztási rendnek megfelelően osztották ki 2023. május 2-án a P.VIII. tanácsra az alkotmányjogi panaszban hivatkozott Mfv.VIII.10.068/2023. számú ügyet. A Kúria 2024. január 1-jétől hatályos ügyelosztási rendjében [...] a munkaügyi pereket is érintő változás történt, mivel a Kúrián megszűnt a P.VII. és a P.VIII. számú tanács. Erre tekintettel az ügyelosztási rend V.4. pontja értelmében a munkaügyi peres és nemperes ügyeket a P.II., a P.IV. és a P.V. tanács intézi. Az ügyek kiosztása a tanácsok között automatikusan, érkezési sorrendben, tanácsonként egy ügy kiosztásával történik. A BIR adatai szerint a szignálásra jogosult vezető az Mfv.10.031/2024. számú ügyet a P.II. tanácsra, a következő, az Mfv.10.032/2024. számú ügyet a P.IV. tanácsra szignálta ki. Ezért a következő, 2024. március 11-én érkezett Mfv.10.033/2024. számú ügyet az ügy érkezésekor hatályos ügyelosztási rendnek megfelelően szignálta ki a P.V. tanácsra. A P.VIII. tanács megszűnése miatt ugyanis az ügyelosztási rend III.3. pontjának az a rendelkezése, hogy »hatályon kívül helyezés, közbenső vagy részítélet utáni felterjesztés esetén [...] az ügyet ugyanarra a tanácsra kell kiosztani, amely korábban már eljárta«, nem értelmezhető, a P.VIII. tanács tagjai 3 tanácsba (P.II, P.IV. és a P.V. tanács) kerültek beosztásra.”

- [95] Ezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó második felülvizsgálati kérelmét a Kúria azon ügyelosztási rendjének megfelelően kijelölt tanács bírálta el, amely akkor volt hatályban, amikor a második felülvizsgálati eljárás a Kúriához érkezett. Előrelátható volt az a szempontrendszer, amelyben az indítványozó ügye eljutott a kúriai tanácshoz. Hiba, tévedés vagy az objektív szignálási rendbe való beavatkozás nem történt. Ezeknek megfelelően az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a törvényes bíróhoz való jog nem sérült.
- [96] 3. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján tanácsban eljárva a rendelkező rész 2. pontjában elutasította a Kúriának a bírósági eljárást befejező Mfv.V.10.033/2024/7. számú ítéletével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt.

VI.

- [97] Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételét az Abtv. 44. § (1) bekezdésének második mondata alapján rendelte el.

Budapest, 2025. október 14.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3316/2024.

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 61/2025. (X. 22.) OGY határozata a politikai erőszak terjedése elleni fellépésről*

- Évtizedek óta nem látott mértékben terjed a politikai erőszak jelensége. A közélet fizikai és digitális tereiben megjelenő erőszak veszélyt jelent a közbiztonságra és ellehetetleníti az érdemi vitát. Ez a veszély hazánkat is fenyegeti.
- A politikai erőszak térnyerésével kapcsolatos külföldi és hazai tendenciákra tekintettel az Országgyűlés az alábbi megállapításokat teszi:
 - Kifejezzük elkötelezettségünket a békés közélet és a higgadt politikai párbeszéd fenntartása mellett. Hiszünk az érvek erejében és a kölcsönös megbecsülésen alapuló vitában. Tiszteletben tartjuk Magyarország demokratikus rendjét és alkotmányos hagyományait.
 - Határozottan elítéljük a politikai erőszak és erőszakeltetés minden formáját. Elítéljük a szóbeli és fizikai agressziót, amely közvetlenül vagy közvetetten veszélyezteti az állampolgárok és közszereplők biztonságát. Elítéljük a Magyarország demokratikus hagyományaihoz méltatlan magatartást, amely veszélyezteti a közéletben való biztonságos részvételt.
 - Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a nyugati világ országaiban, ideértve a Magyarországgal közvetlenül szomszédos államokat, a politikai erőszak már túlnőtt a digitális tér határain, és számos fizikai, akár halálos támadásban is megnyilvánult, beleértve az állam- és kormányfők elleni merényleteket.
 - Emlékeztetjük a magyar közélet minden szereplőjét, hogy a hazai politika békéjének megőrzése mindannyiunk közös felelőssége. Ez ugyanúgy igaz a rendszerváltoztatás óta fennálló és a békét azóta megőrző politikai erőkre, mint az újonnan megjelent pártokra.
 - Elhatárolódunk minden olyan politikai megnyilvánulástól, amely a külföldi erőszakhullám hazai erősödéséhez vezet, beleértve az újságírók bántalmazását és megfélemlítését, a közéleti fórumokon történő törvénytelen fegyverviselést, a közszereplők elleni erőszakra való felbujtást és uszítást mind a fizikai, mind a digitális térben.
 - Felszólítjuk a magyar közéleti szereplőket, hogy tartózkodjanak a közbiztonságra veszélyt jelentő és a párbeszéd ellehetetlenítésére alkalmas megnyilvánulásoktól; tiszteljék Magyarország demokratikus rendjét, és tanúsítsanak alkotmányos hagyományaihoz méltó magatartást; valamint törekedjenek hazánk békéjének és az állampolgárok biztonságának megőrzésére.
- A fenti megállapításokra figyelemmel az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy dolgozzon ki a fizikai és digitális térben terjedő agresszió mérséklését elősegítő javaslatokat, ennek körében tekintse át a fegyvertartással és fegyverviseléssel kapcsolatos jogsértések esetén alkalmazandó szabályokat és szükség esetén szigorítsa azokat.
- Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Z. Kárpát Dániel s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2025. október 21-i ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés 62/2025. (X. 22.) OGY határozata
Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében***

Az Országgyűlés Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi jogát a legfőbb ügyész T.KvFE.7975/2025/2-II. számú indítványában meghatározott, gyülekezési joggal visszaélés szabálysértés gyanúja miatt a Budapesti Rendőr-főkapitányság III. kerületi Rendőrkapitánysága mint szabálysértési hatóság előtt 01803/439/2025. szabs. számon indított ügyben felfüggeszti.

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Z. Kárpát Dániel s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 63/2025. (X. 22.) OGY határozata
Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében****

Az Országgyűlés Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi jogát a legfőbb ügyész T.KvFE.7976/2025/3-II. számú indítványában meghatározott, közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés és gyülekezési joggal visszaélés szabálysértés gyanúja miatt a Budapesti Rendőr-főkapitányság III. kerületi Rendőrkapitánysága mint szabálysértési hatóság előtt 01803/411/2025. szabs. számon indított ügyben felfüggeszti.

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Z. Kárpát Dániel s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 64/2025. (X. 22.) OGY határozata
Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében*****

Az Országgyűlés Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi jogát a legfőbb ügyész T.KvFE. 8482/2025/3-II. számú indítványában meghatározott, polgári felhasználású robbanóanyaggal és pirotechnikai termékkel kapcsolatos szabálysértés gyanúja miatt a Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitánysága mint szabálysértési hatóság előtt 01805/259/2025. szabs. számon indított ügyben felfüggeszti.

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Z. Kárpát Dániel s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2025. október 21-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2025. október 21-i ülésnapján fogadta el.

*** A határozatot az Országgyűlés a 2025. október 21-i ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés 65/2025. (X. 22.) OGY határozata
Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében***

Az Országgyűlés Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi jogát a legfőbb ügyész T.KvFE. 8483/2025/2-II. számú indítványában meghatározott, polgári felhasználású robbanóanyaggal és pirotechnikai termékkel kapcsolatos szabálysértés gyanúja miatt a Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitánysága mint szabálysértési hatóság előtt 01805/248/2025. szabs. számon indított ügyben felfüggeszti.

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Z. Kárpát Dániel s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 66/2025. (X. 22.) OGY határozata
Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében****

Az Országgyűlés Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi jogát a legfőbb ügyész T.KvFE. 8484/2025/2-II. számú indítványában meghatározott, gyülekezési joggal visszaélés szabálysértés gyanúja miatt a Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitánysága mint szabálysértési hatóság előtt 01805/188/2025. szabs. számon indított ügyben felfüggeszti.

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Z. Kárpát Dániel s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 67/2025. (X. 22.) OGY határozata
Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében*****

Az Országgyűlés Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi jogát a legfőbb ügyész T.KvFE.9038/2025/3-II. számú indítványában meghatározott, gyülekezési joggal visszaélés szabálysértés és közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés gyanúja miatt a Budapesti Rendőr-főkapitányság III. kerületi Rendőrkapitánysága mint szabálysértési hatóság előtt 01803/343/2025. szabs. számon indított ügyben felfüggeszti.

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Z. Kárpát Dániel s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2025. október 21-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2025. október 21-i ülésnapján fogadta el.

*** A határozatot az Országgyűlés a 2025. október 21-i ülésnapján fogadta el.

**A köztársasági elnök 272/2025. (X. 22.) KE határozata
altábornagy rendfokozatba történő előléptetésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés e) pontja, valamint a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2021. évi CXL. törvény 5. § (1a) bekezdés b) pontja alapján – a honvédelmi miniszter előterjesztésére – *Schmidt Zoltán* vezérőrnagyot 2025. október 23-ai hatállyal altábornagy rendfokozatba előléptetem.

Budapest, 2025. október 16.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2025. október 20.

Szalay-Bobrovniczky Kristóf s. k.,
honvédelmi miniszter

SP ügyszám: SP/3525-2/2025

**A köztársasági elnök 273/2025. (X. 22.) KE határozata
dandártábornok rendfokozatba történő kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés e) pontja, valamint a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2021. évi CXL. törvény 5. § (1a) bekezdés a) pontja alapján, a honvédek jogállásáról szóló 137/2024. (VI. 28.) Korm. rendelet 14. § (6) bekezdésére figyelemmel – a honvédelmi miniszter előterjesztésére – *Deme László József* ezredest 2025. október 23-ai hatállyal dandártábornok rendfokozatba kinevezem.

Budapest, 2025. október 16.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2025. október 20.

Szalay-Bobrovniczky Kristóf s. k.,
honvédelmi miniszter

SP ügyszám: SP/3482-2/2025

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Bíró Attila.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <https://www.magyar kozlony.hu> honlapon érhető el.